

1-2

Ribič

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

LETO 2024
LETNIK LXXXIII
ISSN 0350-4573

Krajlj Malega grabna, sanje vsakega zimskega ribiča (foto: B. Dominič)

SEJEM RIBOLOV 2024 V GORNJI RADGONI ZA DOBER PRIJEM!

Odlični razstavljalci iz Slovenije in tujine bodo na srečevališču štirih držav v Gornji Radgoni ponujali novosti in ugodne nakupe ribiške opreme, oblačil, obutve, vozil in drugih pripomočkov za aktivnosti na prostem. Vabile bodo zamisli in destinacije za dejavno preživljanje prostega časa v naravi. Ob Ribiški zvezi Slovenije bodo na sejmu dejavne druge krovne naravovarstvene institucije, kot so Lovska zveza Slovenije, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano – Direktorat za gozdarstvo in lovstvo, Zavod za gozdove Slovenije, Center za promocijo in pospeševanje športnega ribolova in ribiškega turizma, RACON ...

Ribiška zveza Slovenije bo predstavila lov krapovcev in plenilk, ribolovne revirje Pomurja in drugih slovenskih regij. Sodelovale bodo lokalne ribiške družine. V živo bodo predstavljene določene vrste rib, ki so značilne za naš ribolovni okoliš. Na sejmu bo gostoval Hrvatski sportsko ribolovni savez ter druge ribiške zveze iz območja Alpe Jadran. Na dan slovenskih ribičev v soboto bo potekal posvet na temo življenja v vodi in posegov v vodotoke v luči lanskih poplav. Organiziran bo kotiček za pokušanje ribje kulinarike. Posebna skrb bo posvečena mladim in njihovem vključevanju v ribiške vrste.

Racoon, Center za promocijo in pospeševanje športnega ribolova in ribiškega turizma, bo prikazal založniške novosti in predstavil nagrajence projekta Slovenski ribiški produkt.

Lovska zveza Slovenije bo opozorila na svoje dejavnosti in dosežke ter bo pripravila pestro strokovno, tekmovalno in družabno dogajanje.

Lovsko kinološko društvo Maribor in Kinološka zveza Slovenije organizirata Državno razstavo psov vseh lovskih pasem – CAC.

Strelska zveza Slovenije bo predstavila svojo dejavnost in omogočila obiskovalcem, da se preizkusijo v športnem streljanju.

Slovenska zveza za sokolarstvo in zaščito ptic ujed bo obiskovalcem približala delo sokolarjev, opremo in žive ptice ujede.

Na sejmu ribištva in lovstva vabijo tudi tiste, ki jih zanimajo pokušnja ribjih in divjačinskih jedi, nastopi lovskih rogistov in pevskih zborov. Pestro in zabavno bo tekmovanje v kuhanju ribje čorbe in lovskega golaža ... Razstava starodobnih vozil »AVTO-MOTO KLASIKA« bo prikazovala skrb za naravo z ohranjanjem tehnične dediščine.

Vabljeni k naravnost odličnemu sodelovanju!

Več informacij:

Staš Sukič, projektni vodja RIBOLOV, telefon +386 (0)2 5642 110,
E: stas@pomurski-sejem.si
Jana Dimec, projektni vodja LOV, telefon: +386 2/5642 108,
e-pošta: jana.dimec@pomurski-sejem.si
www.pomurski-sejem.si

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 195.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo: (01) 256 12 97
tajništvo: (01) 256 12 94
041 738 849
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:

Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si

sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si

tajništvo RZS
tajništvo.rzs@ribiska-zveza.si

računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si

uredništvo glasila Ribič
glasiloricibic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
Odgovorna urednica:
Nuška Božičnik

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

člani:
Vladimir Mikec, Jure Ušeničnik Schifferstein,
Egon Dolenc, Peter Weibl

ČASOPISNI SVET:
člana:
dr. Jože Ocvirk,
dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Alenka Ličen

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.000 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

PRAVNI KOTIČEIK

Izredni zbor članov v ribiški družini
Franc Polič 4

DELO RZS

8. seja upravnega odbora Ribiške zveze Slovenije
Strokovna služba RZS 5

RZS bo leta 2025 gostila mednarodni kongres svetovne konfederacije za športni ribolov
Mag. Igor Miličič 5

Sestanek vodstva RZS z državno sekretarko MKGP glede problematike oprostitev plačevanja koncesij
Dr. Miroslav Žaberl 6

Novinarska konferenca Lovske zveze Slovenije in Ribiške zveze Slovenije
Niko Hari 6

SEJMI

Promocija ribolovnega bogastva Julijskih alp v Berlinu
Blaž Močnik 7

POPLAVE

Popolnava sanacija v koroški ribiški družini
Niko Hari 8

OBVESTILA

Razpis 29. Tabora mladih muharjev Osilnica 2024
Aleš Horvat, dr. Miroslav Žaberl 9

PREDSTAVITEV RIBIŠKIH DRUŽIN

Ribiška družina Velenje
Uredništvo, Niko Vivod 10

OHRANIMO NARAVO

»Onečiščenje in zastrupljanje« ribjih voda je najbolj nevarno ...
Dr. Marjan Toš 13

ZASLUŽIJO SI NAŠO POZORNOST

Jože Štraus je praznoval častitljivih 80 let
Jože Šmejc 15

DRŽAVNA PRVENSTVA

Tudi tokrat ekipa Bleda, med posamezniki Rok Šparovec
Drago Ornik 17

RIBOLOV

Urbani ribolov sulca
Toni Janežič 20

Vijačenje brancina v hladnejših mesecih
Vladimir Mikec 23

REPORTAŽA

Vrtljak emocij: pričakovanje, razočaranje, veselje
David Primožič 27

RIBIŠKA PRIPOVED

Počitniški ribolov
Danilo Torej 30

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Ščukijada v zmajevem revirju RD Barje
Borut Jerše 31

MLADI RIBIČ

Po poteh spominov (in tovarištva)
Blaž Dominik 32

MUHARSKI KOTIČEK

Novoletni sklepi
Tomaž Modic 35

V SPOMIN

Slavko Škrinjar 37
Anton Govže 37
Marjan Senica 37
Ivo Avbelj 37
Ivan Intihar 38
Zlatko Demić 38
Jure Šeme 38
Franc Škrubej 38
Janez Trtnik 38

RIBIČI KUHAJO

Pogačice iz ribjega mesa in riba s špinačo v smetanovi omaki
Borut Jerše 39

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:
glasiloricibic.rzs@ribiska-zveza.si.

Rokovnik za leto 2024:

Ribič št.:	1, 2	3	4	5	6	7, 8	9	10	11	12
Prispevke oddati do	8. 1.	29. 1.	4. 3.	8. 4.	6. 5.	3. 6.	5. 8.	9. 9.	7. 10.	4. 11.

Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo.

Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

ELEKTRONSKA OBLIKA GLASILA – če želite prejemati elektronsko obliko glasila, to sporočite tajniku vaše ribiške družine in prejemi ga boste na vaš elektronski naslov.

Uredništvo

IZREDNI ZBOR ČLANOV V RIBIŠKI DRUŽINI

V zadnjem obdobju so bile v najmanj treh ribiških družinah podane zahteve za sklic izrednega zbora članov v ribiški družini. Ker gre za dokaj redko uporabljen institut, ki pa ima svoja pravna pravila in pravne posledice, v nadaljevanju odstiramo pravno problematiko upravljanja s tem organom.

Zbor članov ribiške družine (v nadaljevanju RD) je najvišji organ tega društva. V njem sodelujejo vsi člani. Zbor članov je lahko redni ali izredni. Podlage za sklic rednega ali izrednega zbora članov so določbe v statutu RD.

Redni zbor članov sklicuje Upravni odbor enkrat letno, najkasneje do konca marca. Rok za sklic rednega zbora članov je vezan na rok za predajo finančnega poročila in poročila o poslovanju društva, ki ga lahko sprejme le najvišji organ RD.

Izredni zbor članov se skliče s sklepom Upravnega odbora na podlagi zahteve Nadzornega odbora ali zahteve 20 % članov RD, ki imajo glasovalno pravico. Upravni odbor mora izredni Zbor članov sklicati v roku 30 dni od prejema zahteve za njegov sklic. Če Upravni odbor izrednega Zbora članov ne skliče v predpisanem roku, ga skliče predlagatelj, ki mora predložiti tudi dnevni red. Izredni Zbor članov sklepa le o zadevi, za katero je bil sklican.

Izredni zbor članov RD je v statutih predviden za dogodke, ki niso bili predvideni s programom dela v tekočem letu in pomembno vplivajo na poslovanje RD. Tako bi upravni odbor moral sklicati izredni zbor članov, če se v poslovanju RD zgodijo dogodki, ki ne omogočajo, da bi lahko z obstoječim finančnim načrtom upravni odbor v nadaljevanju nemoteno posloval. Gre za izredne dogodke, kot so vodna ujma, večji pogin rib ipd. V teh primerih mora upravni odbor izrednemu zboru članov predlagati ustrezne rešitve. Predlog za sklic izrednega zbora članov lahko poda tudi nadzorni odbor, če ugotovi, da poslovanje RD ne poteka v skladu s finančnim načrtom ali v primeru, če ugotovi, da je upravni odbor odločal o zadevah, za katere ni pristojen, odločitev pa bi lahko imela negativne posledice za nadaljnje poslovanje RD. V obeh primerih se bo sklical izredni zbor članov na podlagi pooblastil organov društva.

Kot posebna oblika sklica izrednega zbora članov RD je predvidena tudi zahteva 20 % članov RD, ki imajo glasovalno pravico. Ko gre za sklic na tej pravni podlagi, je treba upoštevati, kdaj je tak sklic utemeljen, in pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za zakonitost sklica. Sklic izrednega zbora članov je utemeljen, če je upravni odbor sprejel sklep, s katerim je pomembno posegel v poslovanje RD, pa zato ni imel pooblastila v statutu ali sklepu zbora članov. V takem primeru lahko to dejstvo ugotovijo člani preko nadzornega odbora ali pa z zahtevo po izrednem občnem zboru. Če se izkaže, da je upravni odbor dejansko prekoračil pooblastilo, se lahko zbor članov odloči, da izreče predsedniku in članom upravnega odbora nezaupnico in zahteva razpis novih volitev. Mandat predsednika in članov upravnega odbora bo potekel z izvolitvijo novega predsednika in članov upravnega odbora. Za čas, ko poteka kandidacijski postopek, lahko zbor članov naloži le opravljanje tekočih poslov. V primeru, ko je upravni odbor posloval v skladu s svojimi pooblastili, pa dolo-

čenemu številu članov odločitve niso pogodu, ne gre za razlog za sklic izrednega zbora članov, ker je za to predviden redni zbor članov, kjer mora upravni odbor poročati o poslovanju, nadzorni odbor pa o ugotovitvah, ali je bilo poslovanje zakonito. Na rednem zboru članov ima vsak član možnost postaviti vprašanje o poslovanju, o odločitvah, ki jim nasprotuje, upravni odbor pa je dolžan članom pojasniti razloge, ki so ga privedli do konkretne odločitve.

Kadar 20 % članov zahteva sklic izrednega zbora članov, ga skliče upravni odbor v roku 30 dni. Ko upravni odbor prejme zahtevo za sklic, jo je dolžan preveriti z vidika, ali je utemeljena in ali sklic zahteva 20 % vseh članov, ki imajo glasovalno pravico. Glede utemeljenosti mora upravni odbor ugotoviti, ali je vsebina zahteve utemeljena, in članom je treba omogočiti, da na izrednem zboru članov odločajo o tem. Če gre za osebne interese posameznikov, za zadeve, ki se redno obravnavajo na rednem zboru članov, za vprašanja, o katerih je pristojen upravni odbor ali nadzorni odbor, lahko upravni odbor oceni, da sklic izrednega zbora članov ni utemeljen in ga ne skliče. Glede upravičencev za sklic mora upravni odbor ugotoviti, ali je sklic zahtevalo 20 % članov RD. To lahko ugotovi tako, da so v predlogu naštetih člani RD z glasovalno pravico s priimkom in imenom, s stalnim bivališčem in številko članske izkaznice Ribiške zveze Slovenije. Ko upravni odbor ugotovi število predlagateljev, ki imajo glasovalno pravico, ga primerja s skupnim številom vseh članov in ugotovi, ali je izpolnjen pogoj 20 % vseh članov. Če ta pogoj ni izpolnjen, mora upravni odbor zahtevo zavrniti.

V statutih RD je tudi določba, da lahko izredni zbor članov sklepa le o zadevah, za katere je bil sklican. Če je bil izredni zbor članov sklican z namenom, da se ugotovi nezakonito poslovanje upravnega odbora, potem se lahko sklepa o tem in se hkrati izreče nezaupnica. Posledica tega mora biti razpis novih volitev. Ne more pa zbor članov na izrednem zasedanju razrešiti obstoječega vodstva in brez razpisanega kandidacijskega postopka izvoliti novega predsednika in članov upravnega odbora. Nezakonitega ravnanja enega organa ne moremo nadomestiti z nezakonito odločitvijo drugega organa. Tudi (izredni) zbor članov je vezan na svojo pristojnost, ki jo določa statut in na postopke, ki so določeni s statutom in drugimi splošnimi akti RD.

Bistvo pravne ureditve poslovanja v društvu je varovanje pravne osebe. Član v pravno osebo RD vstopi brez kakšnega koli vložka, takoj uživa vse dobrine in dobrobiti, ki so jih člani ustvarili do tedaj in lahko kadar koli iz društva izstopi in s tem ne prevzema nobene odgovornosti ali finančnih posledic. V tem smislu je treba presojati pravico posameznega člana v primerjavi s pravicami vseh ostalih članov in vse v povezavi z namenom in cilji pravne osebe, to je ribiške družine, v kateri delujemo.

Franč Polič

8. seja upravnega odbora RZS

Seja je potekala 7. decembra 2023 ob 16. uri v prostorih konferenčnega centra Camino, Mala Pirešica 21, 3301 Petrovče.

Na zadnji seji UO so se dotaknili predvsem tekmatike poplav, pregledali zapisnike sej, ki so se odvijale ob koncu leta. Tukaj gre omeniti sejo Komisije za promocijo, kjer je bila osrednja tema Mednarodni sejem lovstva in ribištva, ki bo aprila v Gornji Radgoni. RZS bo tam organizirala strokovni posvet **Življenje v vodi – sodelovanje ribičev v poplavlani obnovi**. Med strokovnjaki, ki bodo vabljeni, je tudi dr. Mihael Jožef Toman, ekolog in doktor bioloških znanosti, redni profesor za ekologijo in varstvo celinskih voda na Biotehniški fakulteti UL. K sodelovanju bo vabljen tudi državni sekretar Boštjan Šefic, vodja Službe Vlade Republike Slovenije za obnovo po poplavih in plazovih. Nadalje sta poročilo o razdelitvi pomoči RZS za RD prizadete v poplavih podala člana delovne skupine RZS, Marko Lipovž in Marijan Gaber. Prav tako so razpravljali o problematiki oprostitev

koncesij. Predsednik je predstavil pojasnilo MKGP, ki navaja, da je pri izvajanju ukrepa oprostitev plačila koncesijske dajatve treba upoštevati pravila Evropske unije, ki urejajo državno pomoč v sektorju ribištva (Uredbo Komisije EU pri pomoči de minimis), in prostestno pismo RZS. RZS je upravnemu odboru predstavila tudi osnutek medijske strategije, ki ga je treba nadgraditi. Namen je, da se RZS z novicami in problematiko preko medijev čim več predstavlja svetu.

Na koncu so se seznanili še s poročili sestankov RAJP, EAA, ICSF-kasting, s sodbo Upravnega sodišča v primeru KOgal d.o.o., posvetu o prihodnosti gospodarjenja s potočno postrvjo, novinarsko konferenco RZS in LZS. Seji je sledil sestanek s predsedniki ribiških družen na območju ZRD Celje. Spregovorili so o problematiki tekmovanj, usposabljanj, subvencioniranja, avgustovskih poplav, problematiki kmetijskih zemljišč.

Strokovna služba RZS

RZS BO LETA 2025 GOSTILA MEDNARODNI KONGRES SVETOVNE KONFEDERACIJE ZA ŠPORTNI RIBOLOV

Ribiška zveza Slovenije je na zadnjem kongresu Mednarodne konfederacije za športni ribolov (Confederation Internationale de la Pêche Sportive - CIPS) v Rimu aprila 2023 uspela prepričati prisotne članice, da so RZS zaupali gostovanje volilnega kongresa CIPS.

V logo za kandidaturu gostovanja volilnega kongresa so poleg Slovenije vložile še Južna Koreja, Poljska in Portugalska. Kandidatura RZS je temeljila na predstavitvi ribiških in drugih naravnih lepot tako Bohinja kot Julijskih Alp. Promocijsko brošuro so pripravili: dr. Jana Vilman, Turizem Bohinj in Ribiška družina Bohinj, zajema pa možnosti oddiha v Hotelu Bohinj in športnega ribolova v celotnem

predelu Julijskih Alp, od Soče prek Bohinja in Bleda do obeh Sav. Predstavnike članic CIPS je poleg pogoja zavezanosti k priporočeni ceni bivanja za delegate prepričala tudi povezanost ohranjenosti narave in pestrost ribjih habitatov.

CIPS združuje športne ribiče iz celega sveta; v to organizacijo je včlanjenih 79 državnih ribiških zvez. Sama organizacija je razdeljena na tri dele – federacije, in sicer športne ribiče v sladkih vodah (FIPS-ED, 67 članic), športne ribiče na morju (FIPS-Mer, 45 članic) in športne ribiče muharje (FIPS Mouche, 37 članic). Vsaka država je lahko članica več federacij hkrati: Slovenija je članica tako FIPS-ED kot FIPS Mouche (prek RZS), kot tudi FIPS Mer (Zveza za športni ribolov na morju Slovenije). Poslanstvo CIPS je v večji meri posvečeno mednarodnim ribiškim tekmovanjem, pomemben element pa predstavljata še varovanje ribjih habitatov ter edukacija mladih v športnem ribolovu in športni etiki. Izkušnje držav gostiteljic kongresov kažejo pozitivne učinke izvedbe takega projekta na ravni povečanja števila prihodov tako ribiških kot splošnih turistov. Verjamemo, da se bo tak učinek ponovil tudi pri nas, seveda s spoštovanjem do vrednot samega Bohinja in Triglavskega narodnega parka.

Po končani uskladitvi datuma bodočega kongresa, ki je določen za čas od 24. do 27. aprila 2025, so predstavniki Turizma Bohinj, Hotela Bohinj, Občine Bohinj, RD Bohinj in RZS v prostorih hotela Bohinj podpisali pismo o nameri izvedbe ribiškega kongresa. Temu sledijo sestanki izvedbene narave, o napredku samega projekta pa vas bomo sproti obveščali.

Mag. Igor Miličič, sekretar RZS

Podpisniki pisma o nameri od leve proti desni: dr. Miroslav Žaberl, predsednik RZS, g. Marko Krajnc, predsednik RD Bohinj, g. Boštjan Langus, direktor Turizma Bohinj, g. Jure Repanšek, direktor Hotela Bohinj, g. Jože Sodja, župan Občine Bohinj

SESTANEK VODSTVA RZS Z DRŽAVNO SEKRETARKO MKGP GLEDE PROBLEMATIKE OPROSTITVE PLAČEVANJA KONCESIJ

12. 1. 2024 je potekal sestanek med vodstvom RZS ter državno sekretarko go. Evo Knez, skupaj s sodelavci Sektorja za ribištvo MKGP. Predstavniki MKGP so nas seznanili, da še naprej aktivno iščejo rešitev problema, ki je nastal zaradi znižanja evropskih sredstev državne pomoči „de minimis“, in možnost realizacije zakonsko normirane oprostitve plačila koncesijske

dajatve za ribiške družine, ki so v katastrofalnih poplavah 4. 8. 2023 utrpeli veliko škodo na ribjem življu in bistvene spremembe stanja vodotokov v svojih ribiških okoliših. Pričakujejo, da bodo morebitno rešitev z ostalimi državnimi organi uspeli uskladiti v prvem polletju 2024.

Dr. Miroslav Žaberl, predsednik RZS

NOVINARSKA KONFERENCA LOVSKE ZVEZE SLOVENIJE IN RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE

Decembra je potekala tradicionalna novinarska konferenca Ribiške in Lovske zveze. Predstavniki RZS so izpostavili lanske avgustovske poplave, ki so prizadele porečja Savinje, Meže, Kamniške Bistrice, Save, Sore, Drave, Mure in nekaterih drugih vodotokov. Posamezne RD so utrpeli veliko škodo tako na svojih društvenih objektih (ribiški domovi, ribogojnice) kot na svojih revirjih in gojitvenih potokih. Dodaten udarec za že tako opustošene denarnice ribiških družin je predlog uredbe o zvišanju koncesij, pri katerem RZS niti ni bila povabljen na posvet, kaj šele, da bi pri sestavi dokumenta sodelovala. Katastrofalne poplave so ribiškim družinam, ki so koncesionarji za ribiško upravljanje slovenskih celinskih voda, prizadejale veliko škodo tudi na njihovem premoženju – to so ribogojnice, specializirana oprema, vališča mladice, tehnična oprema, vozila za prevoz rib in društveni objekti. RZS je zato vladi predlagala oprostitve plačevanja drugega dela koncesij vsem ribiškim družinam za leto 2023, zato da se lahko ta sredstva namenijo za ponovno vzpostavitev njihovega normalnega delovanja. RZS je predlagala tudi, da se ribiškim družinam, ki so jim poplave uničile ribolovne in gojitvene revirje, oprosti celotno plačevanje koncesij za obdobje najmanj dveh let. Vsaj

toliko časa bo namreč potrebnega, da se približno vzpostavi stalež rib, ki bo omogočil prodajo ribolovnih dovolilnic članom RD, predvsem pa ribiškim turistom. RZS je predlagala tudi, da naj se prizadete RD oprosti plačevanja vodnega povračila. RZS že skoraj 10 let neuspešno opozarja pristojni ministrstvi na neupravičenost uradniških zahtev po plačevanju tega povračila, ker RD dejansko plačujejo državi dvojno dajatev. Želimo si, da se to neskladje sedaj končno razreši. Ribiči še vedno pričakujemo finančno pomoč države pri obnovi poškodovanih ribogojnih objektov in premoženju ribiških družin, ki imajo status društev z delovanjem v javnem interesu. Prav tako zahtevamo aktivno vlogo sladkovodnih ribičev pri vseh fazah načrtovanja in realizacije gradnje protipoplavnih ukrepov. Tu posebej izpostavljamo, da so se v tokratni ujmi vsi nesonaravni poplavni ukrepi izkazali kot škodljivi tako za ribji živelj kot za premoženje in infrastrukturo. Na to dejstvo smo ribiči opozarjali že v našem dopisu predsedniku vlade pred letom dni, ko nas je pestila izjemna suša. Zaradi nerealiziranih obljub Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP) glede oprostitve plačevanj koncesij za ribiške družine – v letih 2023, 2024 in 2025 – je RZS novembra na ministrstvo naslovila protestno pismo. MKGP je v dopisu pojasnilo, da obljubljene oprostitve plačevanja koncesij za v poplavah prizadete RD dejansko ne bo, in sicer zaradi omejitev EU pri dodeljevanju pomoči *de minimis* in drastičnega zmanjšanja finančnih sredstev za ribiški sektor.

Predstavniki ribiških družin so v letu 2023 na Brdu pri Lukovici opravili strokovni posvet o upravljanju z avtohtono potočno postrvjo, ki sta ga pripravila Zavod za ribištvo Slovenije in Biotehniška fakulteta Univerze v Ljubljani. Raziskovalci Biotehniške fakultete so našli zgolj 24 čistih domorodnih populacij na šestih območjih, ki so bile dokaj majhne. Pri starejših plemenskih jatah so prav tako odkrili nizko raven domorodnosti, medtem ko so plemenske jate po „novejšem pristopu“ 70-odstotno domorodne, skoraj nobena plemenska jata pa genetsko ni popolnoma čista. Odkrili so tudi, da se z novim upravljanjem ohrani povprečje 70-odstotne domorodnosti, kar še omogoča preživetje v ribogojnici, hkrati pa se ohranja donavski delež. Eden izmed možnih ukrepov za večjo gensko raznolikost potočne postrvi je ta, da bi se samce smukalo v naravi.

Besedilo in fotografija: Niko Hari

PROMOCIJA RIBOLOVNEGA BOGASTVA JULIJSKIH ALP V BERLINU

Skupnost Julijske Alpe se je pred iztekom lanskega leta predstavila na največjem evropskem ribiškem sejmu Angelwelt v Berlinu. S skupno ponudbo sta gorenjska in primorska stran prepričali nove potencialne goste, saj nemški trg sodi v ključno ciljno skupino športnih ribičev pri nas.

Med 29. novembrom in 1. decembrom se je na skorajda nepreglednem prostoru sejmišča nemške prestolnice na 10.000 kvadratnih metrih predstavilo več kot 200 ponudnikov, zanimanje pa je pokazalo skorajda 90.000 gostov. Prireditelji so s svojim obsegom Berlin uveljavili kot najbolj priljubljeno zbirališče športnih in rekreacijskih ribičev na nacionalni in mednarodni ravni s ponudbo ribolovnih izletov, opreme in pripomočkov, kastinga in vezave muh ter še marsičesa.

Brez mojstrstva vezanja muh Dušana Dolinarja tudi tokrat ni šlo.

V Berlinu je bila udeležba ponudnikov znotraj Julijskih Alp najbolj številčna doslej.

Skupnost Julijske Alpe se je na ribiškem trgu kot celovita turistična destinacija uvodno predstavila lani na münchen-skem sejmu EWF, tokrat pa so svoj dodatni doprinos dali iz ribiških družin Bohinj, Tolmin in Jesenice, pridružila sta se še ponudnika nastanitev Zlata Ribica in Hotel Dvorec iz Tolmina.

Prisotnost Julijskih Alp na ribiških sejmiščih je samoumevna, poudarja Klemen Langus, direktor Zavoda Turizem Bohinj, ki je obenem koordinator skupnosti: »S tem izpostavljamo produkte, ki so izjemno pomembni za naš izvensezonski turistični čas. Drugi razlog naše prisotnosti na sejmiščih pa je ta, da je ribiški turizem pomembna dodana vrednost za naše kraje. Pa ne zgolj zaradi povprečne kupne moči ribičev, temveč zaradi usmeritve v trajnostni turizem in ohranjanja narave. Takšna skupina turistov nam pomaga uresničevati te zaveze, in to od destinacije tudi zahteva.«

Kot še dodaja, bo skupnost še naprej vlagala v razvoj ribiškega turizma, saj da se uvrščamo v svetovni vrh ribiške ponudbe glede na naravne danosti. »Zelo pomembno ob tem je, da se tudi ponudniki znotraj destinacije čutijo kot eno,« je sklenil.

Marko Gradnik, profesionalni ribič in vodnik, je že dolga leta promotor bohinjske in tudi okoliške ribiške ponudbe. »Berlinski sejem je fantastičen in z res izjemnim obiskom. Morebiti je muharske ponudbe med ostalo ponudbo rib roparic in krapolova še premalo. Vsekakor se bomo še naprej posvečali tudi specializiranim muharskim sejmom v Skandinaviji, Britaniji, Beneluxu in Franciji,« je napovedal.

Tudi predsednik RD Tolmin Aljoša Križnič je morebiti pričakoval kakšnega nemškega muharskega radovedneža več, ne glede na to pa bo družina še naprej stavila na nemški trg: »Nemci predstavljajo skorajda petino vseh naših gostov in so po obisku v zadnjem času na prvem mestu. Zagotovo jih bomo naslavljali še naprej, osredotočili pa se bomo še na druge ključne trge.«

Naslednja promocijska postaja Skupnosti Julijske Alpe bo sredi aprila v Münchnu.

Besedilo in fotografije: Blaž Močnik

KOSTEVC
WWW.KOSTEVC.SI

Trgovina Kostevc
Trg zbora odposlancev 20
1330 Kočevje

**STORM vabe
za sulca**

**20 % popust
na SIMMS škornje in
čevlje na zalogi**

Delovni čas: pon - pet 9:00 - 12:00 & 14:00 - 17:00, sob 9:00 - 12:00
G | 031 611 479 W | kostevc.si E | trgovina@kostevc.si

TRGOVINA KOSTEVC | WWW.KOSTEVC.SI

POPOLAVNA SANACIJA V KOROŠKI RIBIŠKI DRUŽINI

Nekaj mesecev po uničujočih poplavih, ki so prizadele marsikatero slovensko ribiško družino, so poplavalne sanacije v polnem teku, najbolj prizadete ribiške družine pa zaman opozarjajo na nestrokovno delo gradbenih podjetij, ki se ne ozirajo na njihova okoljska priporočila. Čezmerni posegi v vodotoke bolijo še bolj zato, ker bi se tako postopanje z dialogom dalo zaobiti. Številne težave imajo v Koroški ribiški družini, kjer se izvajalci sanacijskih del požvižgajo na njihove predloge oziroma jih preprosto ignorirajo.

Predsednik Koroške ribiške družine **Tadej Paradiž** je prepričan, da bodo dela na območjih, ki so jih prizadele poplave, trajala še leta: "Ampak ni v tem težava, težava je, da so ribiške družine iz tega povsem izključene, kar pa ni prav. Interventni zakon je tu jasen. Izvajalci sanacijskih del so dolžni obveščati ribiške družine, na kak način, ne vem. Po mojem bi tu morala Ribiška zveza Slovenije biti bolj aktivna."

Po Paradiževem mnenju se je ob zagati, v kateri so se po poplavih znašle številne RD, treba vrniti v leto 2006, ko so se uvedle plačljive koncesije za ribiške družine: "Ko ti enkrat državi plačaš za svoje delo, je zadeva zaključena, to je jasno kot beli dan. Ene družine so plačale veliko, druge manj, ampak če bi bile koncesije

samo en evro, je to težava." Koroška ribiška družina je od leta 2006 plačala okoli 200.000 evrov koncesijskih dajatev, poleg tega pa je v tem obdobju v poribljavanje, ki ga je po ribiško-gojitvenem načrtu dolžna opravljati, porabila še dodatnih pol milijona evrov. "Zdaj pa nas država noče za sogovornike," je bil kritičen Paradiž. "Mi bi morali biti kot kmetje, ki prejemajo subvencije za svoje dobro opravljeno delo, predvsem pa bi v teh težkih časih morali dobiti neke odškodnine," je še povedal. Ne nazadnje so ribiške družine davčni zavezanci, bolj kot so uspešne, večjo korist ima od njih država. Da pa je RD uspešna, ni dovolj zgolj naravna danost vodotokov, ampak je ključnega pomena tudi dobro delo vodstva in članov RD.

Jasno je, da v takšnem razmerju z državo ribiške družine nimajo pogajalske moči niti se ne morejo ustrezno vključevati v dialog, o kateri koli tematiki, kaj šele o tako pereči, kot so zgodovinsko uničujoče poplave in upravljanje z vodami po katastrofi. Ribičem nenaklonjena je tudi percepcija javnosti o tem, kaj poslanstvo ribiča sploh je: "V prvi vrsti smo plenilci, tekmovalci in kulinariki. Splošna populacija, ki ne pozna našega dela, se ravno zaradi tega tako ostro odziva na vzklike ribičev, da je treba ukrepati. Javnost nas celo krivi za nastalo situacijo."

Koroška ribiška družina je utrpela enormen udarec, ali se bodo po njem pobrali, ne vedo. Škode na objektih in prosto živčih živalih je približno za 330.000 evrov: "Težko je, ne vemo, kako bomo

naprej." Škoda, ki so jo povzročile poplave, pa ni edina. Zataknilo se je tudi z izvajalci sanacijskih del, ki preprosto ne upoštevajo nasvetov in svaril RD. "Eno so nujna dela, to so dela, ki so se delala v mesecu avgustu. Tu je še kup vodotokov in gojitvenih potokov, kjer se zdaj nenehno vozijo stroji, čistijo in odvažajo gramoz, ne samo za potrebe sanacij, ampak tudi, da se z njim okoristijo," je razočaran Paradiž. Sploh v času lovopusta je to nedopustno, še opozarja in dodaja, da od Ribiške Zveze Slovenije pričakuje ostrejši nastop v dialogu z vlado. Ogrožen je celo obstoj Koroške ribiške družine, saj se bo število članov - pričakovano - močno zmanjšalo.

Niko Hari

Foto: Blaž Cokan

OBVESTILA

RAZPIS 29. TABORA MLADIH MUHARJEV OSILNICA 2024

Komisija pri UO RZS za delo z mladimi ribiči razpisuje **29. muharski tabor mladih ribičev Slovenije**. Razpis velja za mladoletne člane ribiških družin in nečlane, ki so rojeni v letih **2009 do vključno 2012**. Tabor bo v **RD Kočevje**, hotel Kovač Sela 5, Osilnica **od petka, 17. maja, do vključno nedelje, 19. maja 2024**. Taborniki bodo bivali v prostorih hotela KOVAČ.

Pričakovani **prihod in namestitev udeležencev: petek do 16. ure**.

Vsaka prijaviteljica (ribiška družina ali območna zveza ribiških družin) obvezno zagotovi in prijavi mentorja za tabornike iz svojega okolja. Mentor je lahko tudi eden od staršev otrok, udeležencev tabora. Na taboru so lahko prisotni tudi starši otrok, ki so udeleženi na taboru, vendar se morajo prijavi organizatorju tabora, da jim ta zagotovi rezervacijo bivanja, ki pa je samoplačniška. Za vsake tri tabornike je obvezen en mentor.

Prijaviteljica za mladoletnega člana prispeva kotizacijo v znesku **90,00 €**, za mentorja pa **110,00 €**. Starši otrok, ki niso člani nobene RD, za svojega otroka prispevajo kotizacijo v znesku **120,00 €**. Računovodstvo RZS bo na podlagi prispelih prijav prijaviteljicam oz. staršem izstavilo račune, ki morajo biti poravnani pred začetkom tabora.

Vplačanih kotizacij RZS ne bo vračala.

Za prevoz udeležencev na tabor in nazaj poskrbijo prijaviteljice.

Zborno mesto:

Hotela KOVAČ, Sela 5 Osilnica.

Potek prijavljanja:

do 19. 4.: RD, ZRD ali klub izbere mladoletna člana za udeležbo na taboru.

do 10. 5.: RD, ZRD ali klub prenese kandidate v razpisni seznam v programu KLEN, ki bo odprt od 18. aprila do 9. maja ali do zasedbe prostih mest. Če prijaviteljica ne bo prijavila mentorja, se mora predhodno dogovoriti z eno od sosednjih RD za skupnega mentorja.

Otroke smejo prijavi tudi starši otrok, ki so včlanjeni v eno od ribiških družin, pa tudi tisti, katerih otroci niso člani nobene od RD. V tem primeru starši sami prijavijo tabornika na naslov RZS do 3. maja (p. p. 2974, 1001 Ljubljana).

do 14. 5.: Strokovna služba RZS pripravi pregled vseh udeležencev tabora (ločeno mladoletne člane in mentorje) po abecednem vrstnem redu RD in klubov ter ga dostavi vodji tabora. Strokovna služba upošteva samo tiste prijave, za katere so prijavitelji nakazali kotizacijo.

Opozorilo: V primeru kakršnih koli zdravstvenih težav otroka ali obvezne diete morajo starši napisati navodila za zdravljenje in jih oddati odgovornemu mentorju.

Posebna ponudba: Starši, ki bi za čas muharskega tabora želeli preživeti vikend v Osilnici, se lahko prijavijo, da jim rezerviramo bivanje po ugodni ceni v hotelu ali kje v bližini.

Lep pozdrav in dober prijem!

Predsednik komisije RZS

za delo z mladimi ribiči:

Aleš HORVAT, l. r.

Predsednik

Ribiške zveze Slovenije:

Dr. Miroslav ŽABERL

RIBIŠKA DRUŽINA VELENJE

Delovanje Ribiške družine Velenje se je začelo leta 1946, ko so se bivši preživeli ribiči začeli oglašati v pisarni jamomerstva Rudnika lignita Velenje, z namenom, da dobijo dovolilnice za ribolov, tako kot pred vojno. Takratni vodja jamomerske službe g. Jože Vrabčič pa je ribičem predlagal, da se organizirajo pod okriljem sindikalne podružnice rudnika in tako so se v istem letu ustanovili »Ribiški odsek sindikalne podružnice Rudnika Velenje«. Leto 1946 je tista prelomnica, ki z ustanovitvijo Ribiškega odseka sindikalne podružnice Rudnika Velenje označuje rojstvo organiziranega ribištva v Velenju oziroma sedanje Ribiške družine Velenje. Ribiško družino vodi sedemčlanski upravni odbor. V letu 2023 je na rednih volitvah vodenje ribiške družine prevzelo novo vodstvo, ki ga kot predsednik vodi Niko Vivod. Vsak član upravnega odbora je odgovoren za področje, za katero je bil izvoljen oziroma za področje, ki mu je dodeljeno.

V saj enkrat mesečno se sestajajo na sedežu ribiške družine, ki je na lokaciji ribiškega doma, ki so ga prizadevni člani zgradili leta 1999. Novo vodstvo se je v sklopu energijske prenove doma odločilo, da za lastne potrebe zgradi sončno elektrarno 1x20 kWp. Elektrarna bo predvidoma letno proizvedla 23.134 kWh ur energije, s čimer se bo emisija CO₂ v okolje zmanjšala za 41.310 kg. Tako projektiranje kot samo izvedbo izgradnje elektrarne na ključ smo ribiči zaupali podjetju ESOTECH, ki že vrsto let podpira delovanje našega društva. S tem smo pokazali lokalno odgovornost do okolja, v katerem živimo in delamo. Le s takšnimi in podobnimi dejanji bomo ohranili neokrnjeno naravo tudi za naše potomce.

V sklopu ribiškega doma je tudi gostinski lokal, ki ga ribiška družina izdaja v najem, namenjen pa je tudi druženju ribičev ob raznih tekmovanjih, kot so: CAR-CARICA, Rudarska svetilka, Prvak ribiške družine in drugi pomembni dogodki.

V vseh teh letih je bilo njihova dejavnost povezana s skrbjo za okolico in življem v ugrizinskih jezerih, ki so nastajala in usihala zaradi rudarjenja. Danes RD Velenje šteje 153 članov, od tega je 22 mladih ribičev. Upravlja z Velenjskim ribiškim okolišem, ki ga predstavljajo Škalsko jezero, Velenjsko jezero in reka Paka s pritoki, ki imajo v večini primerov status gojitvenih vod.

Stanje članstva v RD na dan 18. 1. 2024

Kategorija	Število članov
Polnoletni	113
Pripravniki	9
Mladi, študenti	21

Upravni odbor RD Velenje

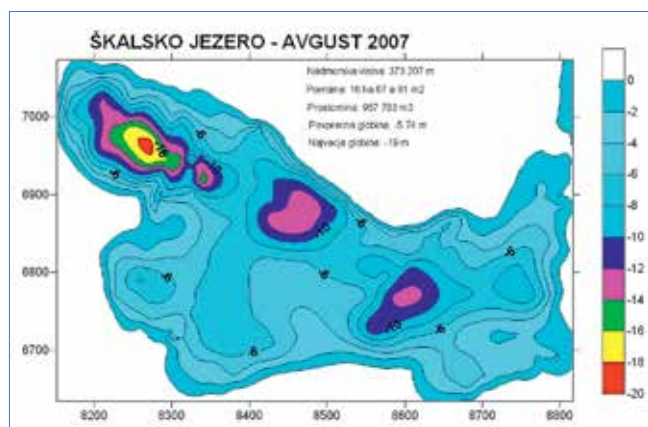
Elektrarna na ribiškem domu

REVIRJI

➤ ŠKALSKO JEZERO

Prvo je med Šaleškimi jezери nastalo Škalsko jezero, ki se je začelo oblikovati že pred drugo svetovno vojno, a je bilo še takoj po njej približno polovico manjše kot danes. Njegova oblika je dokončna, saj je izkopavanje lignita v tem predelu doline že zaključeno. Ker je jezero posledica začetnega, manj intenzivnega obdobja premogovništva v Šaleški dolini, je najmanjše med tremi jezери (meri 16 hektarov, vsebuje pa manj kot milijon kubičnih metrov vode). Škalsko jezero leži v porečju Lepene. Glavna os jezera poteka v smeri vzhod-zahod, razmerje med dolžino in širino je približno 2,3 : 1. Pojezerje Škalskega jezera meri dobrih 10 km² in je povečini gozdnato, več kot tretjina tal (37 %) je kmetijskih, poseljuje pa ga okoli tisoč prebivalcev. Razmerje med pojezerjem in jezerom ni ugodno, saj je jezero glede na površino pojezerja premajhno.

Ugodna pa je vodna bilanca jezera, saj lahko izračunamo, da se jezerska voda teoretično zamenja več kot petkrat na leto. Če

Krap iz Škalskega jezera

Jezerka postrv iz Velenjskega jezera

seštejemo jezerske dotoke, ugotovimo, da v jezero priteče letno okrog 5,4 milijona l vode.

MOŽNOST RIBOLOVA: amur, androga, babuška, klen, krap, ostriž, ploščič, rdečeočka, rdečeperka, smuč, som, ščuka, tolstolobik, zelenika.

VRSTA RIBOLOVA: beličarjenje, muharjenje, talni ribolov, vijačenje.

DOVOLJENE VABE: umetne vabe, vabe rastlinskega izvora, vabe živalskega izvora.

TIP VODE: stoječa.

➤ VELENJSKO JEZERO

Velenjsko jezero je s površino blizu 1,4 km² in s prostornino 30,5 milijonov m³ največje v dolini in med večjimi v Sloveniji. Njegovo pojezerje obsega več kot 20 km², na njem pa živi približno 1500 prebivalcev. Jezero je dolgo 1,4 km in široko 1,3 km. Z globino 54 m je globlje od Blejskega (31 m) in Bohinjskega jezera (45 m), po površini je praktično enako kot Blejsko jezero, vsebuje pa dobra dva milijona kubičnih metrov več vode.

Velenjsko jezero ima dva pritoka, Lepeno, ki pred tem napaja že Škalsko jezero, in Sopoto. Njegovo padavinsko zaledje meri 20,4 km². Več kot polovica odpade na škalsko pojezerje, medtem ko obsega porečje Sopote, ki je neposredno zaledje Velenjskega jezera, le dobrih 7,5 km².

MOŽNOST RIBOLOVA: amur, androga, babuška, bolen, klen, krap, ostriž, ploščič, rdečeočka, rdečeperka, smuč, som, ščuka, jezerska postrv, tolstolobik, zelenika.

Elektro odlovna ekipa

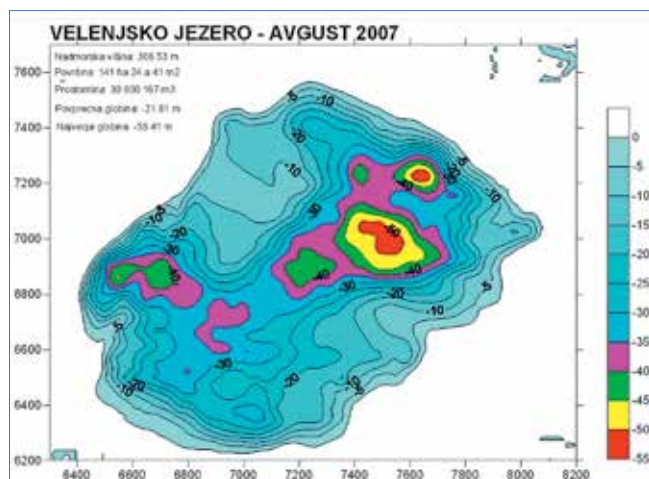
VRSTA RIBOLOVA: beličarjenje, lov iz čolna, muharjenje, talni ribolov, vijačenje.

DOVOLJENE VABE: umetne vabe, vabe rastlinskega izvora, vabe živalskega izvora.

TIP VODE: stoječa.

➤ REKA PAKA

Reka Paka, ki teče skozi Velenje, izvira na Pohorju na jugozahodnem pobočju pod vrhom Volovice, teče najprej proti jugozahodu, nato po Vitanjskem podolju proti severozahodu, zavije na jug v ozko sotesko Huda luknja in teče po ozki dolini do Velenja. Tu se ponovno obrne proti severozahodu, pod Šoštanjem zavije spet na jug v ozko sotesko Penk, nato teče po

Vlaganje potočnih postrvi v reko Pako

Čuvaji RD Velenje

širši dolini mimo Šmartnega ob Paki in se pod Rečico ob Paki izliva v Savinjo.

Paka ima med slovenskimi rekami eno najbolj raznovrstnih poti, saj na vsakih nekaj kilometrov povsem spremeni smer toka in preide v povsem drugačno pokrajino.

Po uradnih podatkih stalnega monitoringa rek, ki ga izvaja ARSO, je Paka v dobrem kemijskem stanju in večinoma tudi v dobrem ekološkem stanju.

Območje ribolova zgornji del: (od mostu v Zg. Doliču do mostu za Salek)

Območje ribolova osrednji del: (od mosta na cesti talcev do mosta v Prelogah)

MOŽNOST RIBOLOVA: lipan, potočna postrv.

VRSTA RIBOLOVA: muharjenje.

DOVOLJENE VABE: umetna muha.

TIP VODE: tekoča.

Edo Strmčnik, gospodar RD Velenje, skrbi, da se v vode, s katerimi gospodarji ribiška družina Velenje, vsako leto v skladu z ribo gojitvenimi načrti vložijo skoraj štiri tone rib. V jezeru prevladuje vložek gojenega krapa, ščuke in smuča. V zadnjem času se v Velenjsko jezero redno vloga tudi jezerska postrv, ki se je v jezeru zelo dobro prijela in ribiči se lahko pohvalijo s trofejnimi ulovi, ki presegajo 80 cm. V reko Pako se redno vlagajo potočne postrvi iz gojitvenih potokov. Ker je uspeh sonaravne vzreje v gojitvenih potokih zaradi ribojedih ptic in tudi prisotnosti vidre vse slabši, ribiška družina vsako leto dopolnilno vloga potočno postrv iz ribogojnic in še posebej ogroženega lipana. Skrbno gospodarjenje z ribjim življenjem in posledično dobrim staležem rib v ribolovnih revirjih se odraža z naraščanjem zanimanja za turistični ribolov. Turistične ribolovne dovolilnice je možno kupiti v gostinskem lokalu ribiškega doma ali na spletu.

RIBOLOV

Škalsko jezero, kot najstarejše jezero, je znano po trofejnih ulovih krapov 20+ kg, somih nad 70 kg in amurjih nad 1,20 m.

Zmagovalci ZRDC v LRP

Mladi ribiči na taboru

Velenjsko jezero z možnostjo ribolova iz čolna na ribojede ribe je znano po kapitalnih ulovih ščuk, smuča, soma in v zadnjem času tudi jezerske postrvi. V reki Paki je s tehniko muharjenja možno uloviti potočne postrvi več kot 2 kg, kar je za velikost vode izjemno doživetje.

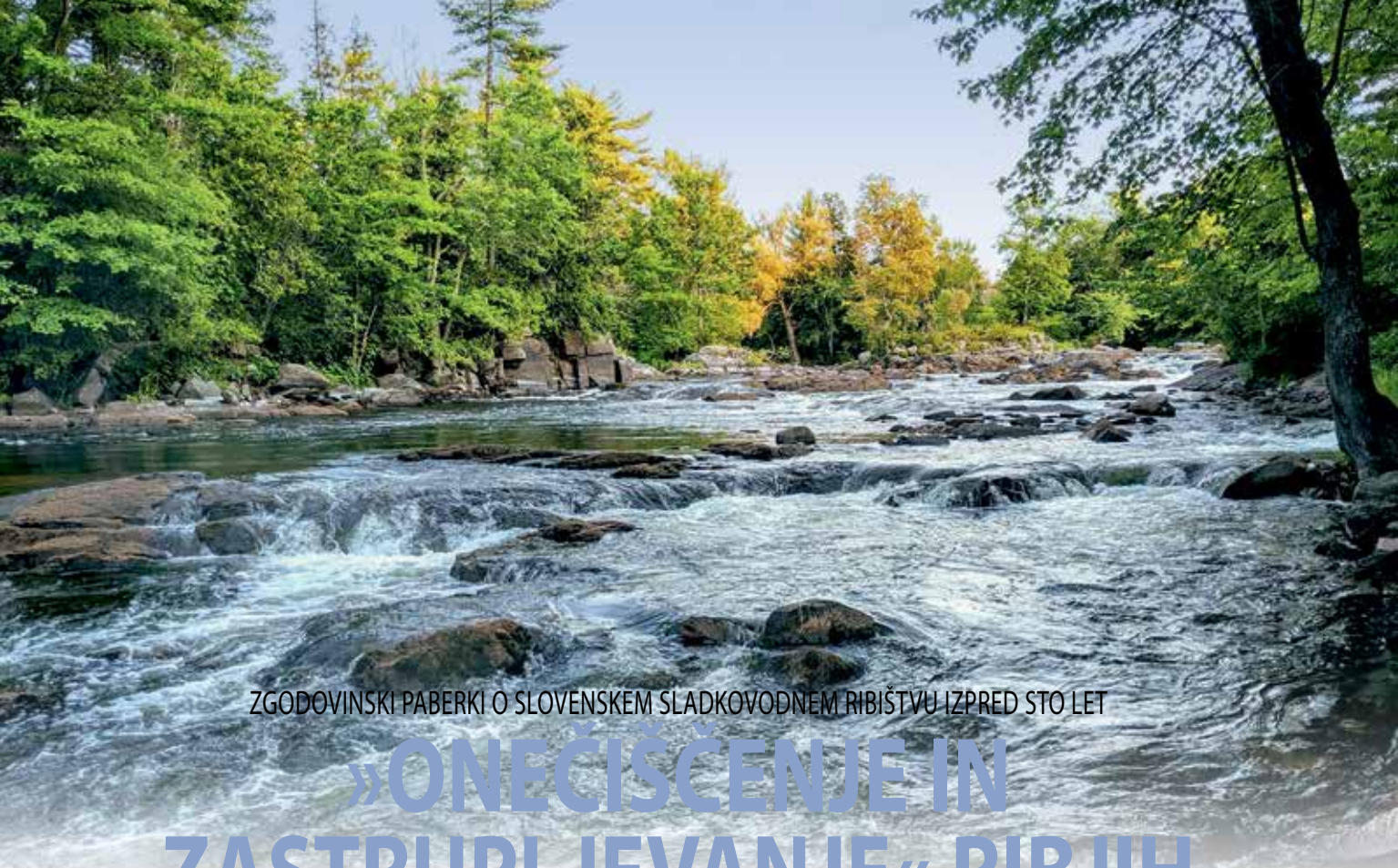
TEKMOVALNA DEJAVNOST

V ribiški družini je zelo zastopan tekmovalni ribolov, še posebej v kategoriji lova rib s plovcem. V letošnjem letu je vodenje tekmovalne komisije prevzel Pavle Sešel, ki je tudi sam uspešen tekmovalec in se lahko pohvali z naslovom državnega prvaka med ribiči invalidi. Ribiška družina s člansko ekipo nastopa v državni B-ligi in z eno ekipo v ZRD Celje. V tem tekmovanju jim je dvakrat zaporedoma uspela ekipna zmaga, tekmovalec Boru Tunanović pa je postal tudi posamični zmagovalec regije ZRD Celje. Da si tekmovalci zagotovijo sredstva za nemoteno tekmovanje, vsako leto organizirajo več tradicionalnih tekmoval, kot so tekmovanje za Rudarsko svetilko v počastitev 3. julija, praznika rudarjev ali tekmovanja za najtežjo ribo za prehodni pokal Mestne občine Velenje.

DELO Z MLADIMI

V Zadnjem obdobju v RD Velenje posvečajo veliko časa in energije za delo z mladimi. Tako nam je uspelo v zadnjih treh letih število mladih članov povečati za več kot 100 %. Zelo pozitivne rezultate je prinesel ribiški krožek, ki ga mentorji mladih ribičev izvajajo vsak petek med 16. in 19. uro. Krožka se lahko udeležijo vsi otroci v starosti do 15 let, brez obveznosti, da bi se morali zato včlaniti v ribiško družino. Večino otrok potem uspemo tako navdušiti za ribolov, da se v ribiško družino z veseljem vpišejo.

*Uredništvo, Niko Vivod
Foto: Niko Vivod*

ZGODOVINSKI PABERKI O SLOVENSKEM SLADKOVODNEM RIBIŠTVU IZPRED STO LET

»ONEČIŠČENJE IN ZASTRUPLJEVANJE« RIBJIH VODA JE NAJBOLJ NEVARNO ...

Zgodovina slovenskega sladkovodnega ribištva je izjemno bogata in zato ni odveč, če se za krepitev zgodovinskega spomina včasih ozremo tudi v preteklost. Pred natančno sto leti so si ribiški funkcionarji v novo nastajajočo kazensko zakonodajo Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev (SHS) prizadevali vključiti tudi določbe, ki se nanašajo na kršitve veljavnih zakonskih predpisov s področja ribištva.

V zvezi s tem smo lahko prebrali, da se po »obstojećih predpisih kazenskega zakona kaznuje tatvina rib in divjačine kot prosta tatvina. Moderna zakonodaja pa stremi za tem, da ne kaže stavljati teh prestopkov v isto vrsto s prosto tatvino. Že motiv pri lovski (ribji) tatvini je povsem drugi, kakor pri prosti tatvini. Divji lovec lovi iz strasti, ne toliko iz koristoljubja. Ni mu toliko za divjačino, kakor za lov. Radi tega tudi ljudstvo teh prestopkov ne smatra za prosto tatvino, torej za dejanje, ki ima onečaščujoče posledice. Iz teh razlogov so sklenili zastopniki lova in nbarstva v Sloveniji predlagati, naj se sprejme v novi edinstveni kazenski zakon lovska (ribja) tatvina kot »delictum sui generis«. To pa velja le za tatvino rib in divjačine, ki se nahaja na svobodi (v gozdu, v rekah, potokih itd.). Te živali niso v dejanski posesti lovskega upravičenca, posest in lastnina postanejo šele, ko jih ujame. Lovec (ribič) ima le privilegirano pravico, prisvajati si divjačino (ribe). Ako lovi kdo drugi brez njegovega dovoljenja v njegovem lovišču, ne jemlje torej iz »njegove posesti« (besedilo obstoječega zakona), nego si neupravičeno prisvaja divjačino, ki si jo sme prisvajati le upravičenec lova. Kdor pa krade divjačino iz ograjenega prostora, ali kdor krade ribe iz ribnika, zagreši tudi v bodoče prosto tatvino, ker imajo te živali že svojega posestnika«.

O ribah in še zlasti o Cerknškem jezeru je poglobljeno pisal že polihistor Janez Vajkard Valvasor /Wikipedia/.

Predlagatelji kazenskih določil so namenili posebno skrb onesnaževanju voda. »Največ škode se dela ribarstvu z onečiščenjem in zastrupljanjem voda. V poletnem času

Cerkniško jezero 1972/www.stareslike.cerknica.org/

Poginule ribe zaradi onesnaženosti vode, arhiv Slovenske novice.

pogine mnogo rib, zlasti v manjših potokih, kjer je vodno stanje nizko in se voda neprimerno hitro ogreje. Topla voda vsebuje manj kisika kakor mrzla. Ako pa v vodi ni dovolj kisika, umirajo ribe. Če se pa iztekajo v tako vodo vrh tega še mestni kanali ali onečiščeni odtoki iz ivornic, se vzame vodi še več kisika, kar povzroča naglo umiranje rib. Onečiščenje in zastrupljanje ribjih voda zlasti v poletnem času, ko je vodno stanje nizko, je najbolj nevarno.»

Ilustrativno so argumentirali ugotovitve s primeri kon-

kretnega onesnaževanja voda in zapisali, da je preteklo poletje poginilo v Ljubljani »niže Ljubljane na tisoče lipanov, ker je dala komisija za osuševanje barja zapreti zavornice v najhujši vročini, ko je bilo vodno stanje nizko. Onečiščenje in zastrupljanje voda je že sedaj zabranjeno v predpisih (člen 16. kranjskega Ribarskega zakona z dne 18. avg. 1. 1888, dež. zak. št. 16 iz leta 1890). Tudi osnutek edinstvenega ribarskega zakona za Kraljevino SHS določa v členu 21., da je zabranjeno spuščati ali metati v vodo, v katerih živijo ribe, snovi, ki škodujejo ribam. Temu določilo pa je treba dati primerno sankcijo. Zato je potrebno, da se uvrsti v kazenski zakon določilo o zastrupljanju rib. Po tem določilo naj se kaznuje vsak, kdor spušča v vodo strupene snovi ali onečišča vodo na način, ki škoduje ribam. Kaznuje naj se tudi upravičenec ribolova sam, ako zagreši tako dejanje. Določilo je naperjeno predvsem proti tvornicam, ki spuščajo po malomarnosti podrejenih organov ali brezobzirnosti v vodo strupene snovi, ki uničujejo ribji zarod. To velja predvsem za usnarne, ki zastrupljajo ribe z apneno klorovo vodo. To naj se v bodoče prepreči»¹.

Neverjetno in za današnji čas silno poučno – že pred stoletjem so se globoko zavedali, kaj pomeni onesnaževanje za varovanje voda in ribjega življa v njih. In kje smo danes? Odgovor prepuščam ribičem.

Dr. Marjan Toš

UMETNE MUHE

VEZALNI MATERIAL, TRNKI & JIGI

051 253 841 www.lukafly.com

LUKAFLY

DOSTAVA PO CELOTNI SLOVENIJI ALI
OSEBNI PREVZEM V LJUBLJANI
Luka Jezovšek s.p., Črna vas 308a, 1000 Ljubljana

¹ Dr. Avgust Munda, Ribarstvo in lov ter osnutek novega kazenskega zakona, v: LOVEC (ur. Janko Ponebšek), letnik X, Ljubljana 1923.

JOŽE ŠTRAUS JE PRAZNOVAL ČASTITLJIVIH 80 LET

Življenje je kot potoček, ki vztrajno teče in na svoji dolgi poti z bistrim žuborenjem odločno premaga številne ovire, vse do svojega izlita v mirni vodni tok, ter mirno teče svojo pot. Podobno vztrajno, delovno, bistroumno in zelo uspešno 80-letno življenje je praznoval naš dolgoletni ribiški sotovariš ter prijatelj Jože Štraus, sicer uspešni bivši dolgoletni predsednik RD Ruše Maribor, pa tudi ZRD Maribor, ki ga danes žal ni več med nami, saj je kmalu po nastanku prispevka za vedno odšel.

Ob praznovanju našega jubilaranta se je prijetno spomniti naših prvih srečanj izpred nekaj desetletij, ko smo na brežinah voda vztrajno zamahovali z ribiškimi palicami v želji ujeti čim večje število rib na takratnih republiških tekmovanjih v lovu rib s plovcem. V spominu so nam ostala nepozabna druženja, saj je bil Jože izjemno prijeten sogovornik, ki je znal človeka spraviti v dobro voljo, kar je pri ljudeh zelo cenjeno dejanje. Cenjena so njegova številna uspešna dejanja, še posebno na naravovarstvenem področju, kjer je vlaganje ribjega življa v vode, s katerimi upravlja in gospodari RD Ruše, vsakoletno tradicionalno opravilo. Posebna pozornost je namenjena reki Dravi, ki zna s svojo hudourniško močjo odplaviti domala vse, kar živi v njej.

Jože je bil med drugim tudi zelo spoštovan športni ribič tekmovalac ter takratni večkratni reprezentant Slovenije v LRP in veliko bi se dalo povedati o njegovih športnoribolovnih dosežkih. Naj ob vsem omenjenim poudarimo, da je bil naš prijatelj pravi vzornik svojemu sinu Iztoku, saj mu je kot malemu ribiču zelo zgledno razkril ribolovne veščine do te mere, da je danes tudi sam vrhunski tekmovalac v LRP in predsednik RD Ruše, ki zelo uspešno vodi štajerske ribiče. Ja, pa naj še kdo podvomi, da jabolko ne pade daleč od drevesa!

Za prijetno srečanje z našim slavlencem sta poskrbela Iztok in njegova prijazna žena, ki sta skrbno spremljala Jožetovo zdravstveno stanje in poskrbela, da je bilo vse tako, kot mora biti.

Z leve: Mitja Kmetec, nedvomno najuspešnejši »štajerski ribič« v LRP (2. mesto na SP – 2023), je prijetno presenetil z obiskom in lepimi voščilnimi besedami našega prijatelja Jožeta. Res lepa gesta našega izjemnega tekmovalca iz RD Pesnica Lenart.

Ob prihodu naš prijatelj ni skrival zadovoljstva ob stisku rok in izrečenih voščilnih besedah, žal namenjenih njegovemu zadnjemu častitljivemu praznovanju. Stekel je prijetno sproščen ribiški pogovor s številnimi vprašanji, namenjenimi našemu sogovorniku Jožetu, ki nam je med drugim zaupal sledeče:

»Že pri šestih letih, ko sem bil še čisto mali »froc«, mi je oče priskrbel malo ribiško palico in me vzel s seboj na ribičijo, saj je bil navdušen ribič in lovec. Imel je namreč svoje plovilo na reki Dravi, a me je iz previdnosti povabil nanj le takrat, ko sva lovila čisto pri bregu. Tako me je kot zelo skrbni ribiški mentor za vedno povezal z našo reko, potoki in ribniki, v katerih že od nekdaj živijo lepe ribe, na katere nam že samo pogled neizmerno polepša dan. Nikoli ne bom pozabil tistega srečnega dne, ko sem v reki Dravi ujel svojo prvo ribo – podust. Od takrat pa vse do današnjih dni mi je lov rib s plovcem najbolj pri srcu. Ob tem moram priznati, da sem v najstnikskih letih želel čim prej odrasti v želji, da lahko opravi ribiški izpit, kar je pogoj samostojnega izvajanja športnega ribolova. Po omenjeni izpolnjeni želji se človek še bolj podrobno spozna z društveno naravovarstveno in športnoribolovno dejavnostjo, ob kateri začuti društveno pripadnost ter ob tem spozna, da za njeno uspešno delovanje lahko tudi sam nekaj postori in pripomore. Ja, in tako človek zavestno sprejme delo v RD, kar pa ni vedno enostavno sprejeti. A, ko si človek nekako uredi svoje življenje (izobrazba, reši

Naš slavljenec je tudi izjemno uspešen športni ribič, kar nazorno potrjuje naša fotografija.

In še zadnja spominska fotografija treh izjemno uspešnih športnih ribičev - »odličnjakov« (z leve): Mitja, Joško in Iztok Štraus.

stanovanjski problem, si ustvari družino), je le nekoliko lažje sprejeti tudi npr. društveno delo. Slednje pa zahteva tudi dodatno energijo, polno mero optimizma in trdne volje, da dosežemo želeni cilj. Ko to dosežeš, začutiš prijetno zadovoljstvo. Omenjeno sem doživel že kot direktor največjega Mariborskega trgovskega centra Vegos ter seveda tudi kot predsednik Zveze ribiških družin Maribor, kjer sem predsedoval dva mandata. S športnimi ribiškimi sodelavci smo zavzeto reševali nastale probleme. Kasneje je omenjeno funkcijo prevzel naš zanesljivi sotovariš Bojan Javornik in uspešno nadaljeval delo s svojimi sodelavci. Med drugim sem opravljal dvajsetletno delo predsednika RD Ruše, ki je v takratnem obdobju štelo preko osemsto članov ter lepo število zvedavo navdušenih najmlajših zanamcev, ki jim je vedno namenjena velika pozornost naše RD. Ravno »predsedovanje« se vedno rad z zadovoljstvom spominjam, saj nam je leta 2012 ob takratni katastrofalni poplavi reka Drava odplavila domala ves ribji življev, a smo od podjetja Dravske elektrarne uspeli iztržiti vsaj

Ja, Joško je bil nedvomno z dušo in telesom naš vzorni ribič - funkcionar, ki je za svoje požrtvovalno delo prejel prav vsa priznanja naše krovne ribiške organizacije RZS.

nekaj odškodnine za veliko nastalo škodo, ki jo vsakoletno namenjamo poribavljanju. V Dravo tako vsako leto vložimo od 4 do 5 ton rib! Pri začetnem odškodninskem dogovarjanju smo imeli srečo, da je bil na drugi strani mize razumevajoči sogovornik – direktor omenjenega HE podjetja, s katerim sva se dobro poznala. Znal je objektivno prisluhniti tudi naši želji pri regulaciji višine pretoka Drave v času drsti. Vsa čast tudi sedanjemu vodstvu, saj z njihovo odškodninsko finančno pomočjo lahko nadaljujemo z omenjenim poribavljanjem in s tem preprečujemo ribje izumrtje. Ob omenjeni športnoribolovni dejavnosti mi je zelo pri srcu športnotekmovalna panoga, lov rib s plovcem, saj je to množično druženje ribičev cele Slovenije, ki seže tudi preko slovenskih meja. Na zbornih mestih in še zlasti po končanih tekmovanjih se ne pogovarjamo samo o tem, koliko rib je nekomu pobegnilo nazaj v njihov raj, temveč tudi o poribavljanju naših voda in kje dobiti oz. kupiti določeno ogroženo vrsto rib, kako jih varno seliti iz manjših v večje vodotoke itd. Omenjena izmenjava izkušenj je zelo pomembno dejanje ohranjanja našega organiziranega sladkovodnega ribištva in njegove uspešne zgodbe, katerih avtorji smo ribiči in so nedvomno zelo poučno zanimive. Poučno in zanimiv dogodek lahko doživi športni ribič, ko se udeleži tekmovanja. Takrat smo

še živeli v skupni državi Jugoslaviji in smo kot slovenska reprezentanca odpotovali v Prištino na državno prvenstvo Jugoslavije ter se nastanili v hotelu. Komaj smo čakali, da se odpeljemo do jezera Batlava in pričnemo s treningom. Ob odhodu na tekmovalno prizorišče sem opazil, da so mi odtujili kompletni ribiški pribor. Tako so mi morali sotekmovalci posoditi ribiške palice in nekaj nujnega pribora za moj takratni državni nastop. Drugo presenečenje sem doživel na klubskem SP v Plovdivu (Bolgarija), ko sem pred nekaj leti opravljal delo vodje naše ekipe (RD Ruše Maribor). Ob izjemnem dosežku mojega sina Iztoka, ki je drugi finalni dan tekmovanja v sektorju osvojil 1. mesto (prvi dan je bil tretji, skupno pa je v posamezni razvrstitvi osvojil lepo, a nehvaležno četrto mesto na svetu) in

imel na eni strani ob sebi tekmovalca Anglije, ki je Iztoku za dosežek čestital, dočim tekmovalac Italije na drugi strani ni športno prenesel poraza in ko smo zmagovalcu zaploskali, se je zgolj obrnil v drugo stran. To me je zelo presenetilo, saj kaj takega človek ne bi pričakoval.«

V jeseni svojega življenja se je naš prijatelj na ribolovu pridružil starejši kategoriji tekmovalcev – veteranov upokojencev, s katerimi je družno užival na brežinah voda, kamor ga je odpeljal sin Iztok.

Ja, Joško je bil nedvomno z dušo in telesom naš vzorni ribič - funkcionar, ki je za svoje požrtvovalno delo prejel prav vsa priznanja naše krovne ribiške organizacije RZS, kar si je naš prijatelj ob svojem jubilejnem praznovanju nedvomno zaslužil, prejel je tudi našo iskreno čestitko z željo, da se še dolgo srečujemo z ribiško palico v roki na brežinah naših voda ...

... a žal gre usoda našega življenja, svojo pot.

Joško, naš dobri prijatelj, naj te na tvoji večni poti spremlja pesem žuborenje voda, ki te je neizmerno osrečevala!

Besedilo in fotografije:
Jože Šmejc

TUDI TOKRAT EKIPA BLEDA, MED POSAMEZNIKI ROK ŠPAROVEC

Lanskoletno državno prvenstvo v lovu rib z umetno muho je bilo precej okrnjeno. Sicer smo izvedli vse tekme po predvidenem načrtu, vendar pa nam je kar nekajkrat vreme precej zagodlo in smo morali terminsko in lokacijsko prestavljati. Za člansko prvenstvo se je registriralo 41 posameznikov, ki si tekmovali v devetih ekipah. Med njimi pa tudi članica RD Šempeter Tanja Drofelnik.

Pomladni del tekmovalj je potekal skoraj brezhibno, če izvajamo tekmo na stoječi vodi, saj v Ljubenskem ribniku tekem več ne dovolijo. Tako smo na prvo tekmo čakali do 23. aprila 2023, ko so se tekmovalci zbrali v Šmihelu, ko so se pomerili na Krki. Doživeli tudi že prva presenečenja, sicer si je zmago priboril Božo Osolin, vendar sta si drugo in tretje mesto priborila mlajša in manj izkušena tekmovalca Žan Fijavž iz celjske ekipe ter tretji Žiga Brodnik iz druge blejske ekipe. V zanimivi in precej težki tekmi je bilo skupaj ulovljenih 210 rib, od tega 57 potočnic. Med ekipami stalnica kot že nekaj let zapored, zmagala je druga ekipa Bleda pred prvo ekipo Bleda in tretjim Mozirjem.

V nedeljo, 7. maja 2023, pa se je odvila tekma na Savinji v Šempetru in že majhne težave s povišanim vodostajem. Vodstvo tekmovalja se je odločilo, da tekma bo, je pa bila na robu regularnosti. V teh težkih pogojih je najbolje loviti mladi Žan Valentinčič, član druge ekipe Bleda, na drugem mestu je bil lanski državni prvak Rok Šparovec in na tretjem mestu Matjaž Tirovič, oba člana blejske prve ekipe. Med ekipami pa so slavili Bled 1, druge so bile Medvode in tretji Bled 2. Kljub težkim pogojem je tekmovalcem uspelo izmeriti 245 rib, v glavnem šarenk.

Na tretjo tekmo v Medvodah na Sori so tekmovalci čakali vse do 4. junija, saj je takrat že dovoljen lov lipana. Tekma je minila v pravem športnem vzdušju in

2. mesto RD Mozirje

ob lepem vremenu. To se je tekmovalcem obrestovalo in uspeh je bil zagotovljen. Ulovljenih in izmerjenih je bilo kar 454 rib, od tega kar 109 lipanov in 20 podusti. Tudi tokrat so prevladovali tekmovalci prve blejske ekipe in zmagali, na drugem mestu je bilo Mozirje in na tretjem mestu presenetljivo tekmovalci Koroške ribiške družine. Med posamezniki je bil zmagovalac in vse boljši Andrej Ledinšek iz Šempetra, drugo mesto je pripadlo Dejanu Ambrožiču iz blejske prve ekipe ter tretje Kristjanu Štravs, ki tekmuje kot posameznik za ekipo Radovljice.

Kar hitro za prvo junijsko tekmo se je v nedeljo, 18. junija, odvila tekma na Bledu, na Savi Bohinjki. Ta tekma je za tekmovalce vedno izziv, saj poletna toplina privabi na obalo kar nekaj kopalcev. Tokrat te gneče ni bilo, ulov pa je bil uspešen. Blejskima ekipama, ki večino zasedata prva mesta, tokrat na domačem terenu ni uspelo zmagati, je pa med posamezniki slavil Saša Mehmedik iz Medvod, zmagati pa je uspelo ekipi Mozirja, tako da sta si drugo in tretje mesto razdelili domači ekipi, Bled 2 drugo mesto in Bled 1 tretje mesto. Kot sem omenil, je bil zmagovalac med posamezniki tekmovalac iz Medvod, zanimivo pa je, da sta drugo in tretje mesto zasedla tekmovalca iz Mozirja (drugi Božo Osolin in tretji Tone Škrabec), ekipa, ki se ni uvrstila med prve tri. Med vsemi 306 ulovljenimi ribami pa so ulovili 48 lipanov in le nekaj potočnic.

Državni prvaki RD Bled

3. mesto RD Šempeter

B. Osolin, R. Šparovec, A. Ledinšek

Državni prvak Roman Popič

Avgustovske poplave so dodobra premešale vodotoke in odpovedi in prestavitve tekem so se kar vrstile, nadaljevanje prvenstva je bilo pod vprašajem. Končno nam je 3. septembra uspelo izvesti tekmo v Radovljici na Savi. Vodostaj se še vedno ni umiril, toda vodstvo tekmovalja se je odločilo, da tudi ta tekma kljub težkim pogojem bo. Na Savi smo pričakovali dober rezultat predvsem blejskih ekip in »maščevanje« Mozircem, toda ti se niso predali. Še enkrat so pokazali, da so dobra ekipa in se upravičeno borijo za vrh slovenskih muharjev in njihova ekipna zmaga je to potrdila. Tako sta ostali Blejcem samo drugo in tretje mesto, samo da sta si ekipi menjali mesta. Kot posameznik je blestel Andrej Ledinšek, ki si je priboril že drugo zmago, za njim je ostal Tone Škrabec iz Mozirja ter Blejčan Matjaž Tirovič. Na tekmi je bilo izmerjenih 311 rib, prevladovala pa so šarenke.

Na zadnjo zaključno tekmo pa so se zgrinjali črni oblaki. Jesensko deževje nam ni šlo na roko, tekma pa se nam je vse bolj izmikala. Po odpovedi in prestavitvi tekme pa smo se odločili, da tekma kljub izredno težkim razmeram vendarle bo. Tako je bil zadnji datum za izvedbo tekme 15. oktober. Tekmovalce je pričakalo neugodno vreme. Že zjutraj je rahlo deževalo, vodostaj Save pa je bil še kolikor toliko obvladljiv. Že prvi del tekme pa so se pogoji za tekmovalce poslabšali in dopoldanski del tekme je bil res na meji regularnosti. V drugi polovici

tekme je bila narava močnejša, vodostaj se je povišal do te mere, da za tekmovalce ni bil več varen, voda pa je zaradi dežja postala tudi motna in kalna. Vodstvo tekmovalja se je odločilo, da tekmo prekine, v končni rezultat pa šteje samo polovica tekme, kar zadostuje po sprejetih pravilih o tekmovaljih. V teh kaotičnih in nič kaj prijetnih pogojih se je najbolje znašel Dejan Ambrožič iz blejske prve ekipe, drugo mesto si je priboril mladi Žiga Brodnik in tretji Rok Šparovec – oba člana Blejskih ekip. Ker pa je bilo za seštevek tekme dovolj pol časa tekme, je bil ulov bolj skromen, ulovljenih in izmerjenih je bilo skupaj 90 rib, med njimi tudi nekaj lipanov.

Ker je bila to tudi zadnja tekma, smo v ribiškem domu Radovljica razglasili in podelili tudi priznanja najboljšim ekipam in posameznikom. V ekipni konkurenci ni bilo nič novega. Prva ekipa Bleda, za katero so tekmovali Rok Šparovec, Matjaž Tirovič, Dejan Ambrožič in Luka Pesjak, so se povzpeli na vrh lige (osvojili so 3-krat prvo mesto, 2-krat drugo mesto in eno tretje mesto), zadnjih nekaj let so nepremagljivi in se zasluženo veselijo naslova državnega prvaka. Ekipa Mozirja je pokazala, da je dobra ekipa, saj so kar dvakrat zmagali in dosegli drugo mesto. Za Mozirje so tekmovali Božo Osolin, Tone Škrabec, Janko Čeperlin in Branko Panič. Na tretjo stopničko pa so stopili mladi Blejci, za katere pa so tekmovali Nejc Pesjak, Žan Valentincič, Žiga Brodnik in Luka Serianz. Da je bilo tekmovalje med posamezniki zelo izenačeno

Veterani: Žaberl, Bižal, Popič - državni prvak, Cerkovnik

in nepredvidljivo, so pokazali rezultati. Sicer si je naslov državnega prvaka zopet priboril Rok Šparovec, ki je na posameznih tekmah ostal brez zmage, osvojil je »le« eno drugo in eno tretje mesto, bilo pa je dovolj za naslov državnega prvaka. Na drugo mesto se je uvrstil Mozirjan Božo Osolin, pa čeprav je na posameznih tekmah osvojil eno prvo in eno drugo mesto, še slabše pa jo je odnesel Andrej Ledinšek, ki je kljub dvema posameznima zmaga pristan na tretjem mestu.

Pokale in medalje je na koncu najboljšim podelil predsednik RZS Miro Žaberl ter predsednik muharske podkomisije Jure Osolin. Predsednik RZS se je vsem zahvalil za uspešno izvedeno tekmo za državno prvenstvo ter tudi v bodoče zaželel podkomisiji uspešno delo.

Rezultati člani ekipno:

Mesto	EKIPA	Novo Mesto	Šempeter	Medvode	Bled	Radovljica	Radovljica	SKUPAJ
1	BLED 1	2	1	1	3	2	1	10
2	MOZIRJE	3	4	2	1	1	2	13
3	BLED 2	1	3	5	2	3	4	18
4	ŠEMPETER	5	6	7	6	4	3	31
5	MEDVODE	6	2	8	7	6	5	34
6	CELJE	4	5	4	9	9	7	38
7	KOROŠKA	8	9	3	4	8	8	40
8	TOLMIN	9	8	6	5	7	6	41
9	NOVO MESTO	7	7	9	8	5	9	45

Rezultati člani posamezno:

Mesto	TEKMOVALEC	EKIPA	Novo Mesto	Šempeter	Medvode	Bled	Radovljica	Radovljica	SKUPAJ
1	ŠPAROVEC ROK	BLED 1	6	2	4	7	4	3	26
2	OSOLIN BOŽO	MOZIRJE	1	7	7	2	7	9	33
3	LEDINŠEK ANDREJ	ŠEMPETER	7	14	1	6	1	8	37
4	ŠKRABEC TONE	MOZIRJE	21	11	14	3	2	5	56
5	AMBROŽIČ DEJAN	BLED 1	12	25	2	13	8	1	61
6	PESJAK NEJC	BLED 2	4	15	18	11	6	10	64
7	PESJAK LUKA	BLED 1	5	5	15	22	11	16	74
8	VALENTINČIČ ŽAN	BLED 2	9	1	21	10	13	23	77
9	ČEPERLIN JANKO	MOZIRJE	15	26	5	8	5	18	77
10	TIROVIČ MATJAŽ	BLED 1	26	3	11	26	3	13	82

Muharji – veterani

V kategoriji veteranov je bilo za tekmovalno sezono 2023 registriranih 23 tekmovalcev. Kot pa je pri veteranih že tradicija, je aktivnih, ki se udeležujejo tekem, nekaj manj. Za lansko tekmovalno sezono je podkomisija predvidela 4 tekme. Vendar je bila tekmovalna sezona bila nekaj posebnega. Izvedbe tekem v veliki meri krojilo nestanovitno in neugodno vreme. Nikakor nismo našli

pravega termina za izvedbo. Smola je bila že na prvi tekmi, ki smo jo razpisali v Savinji, v ribiški družini Šempeter, razpisana je bila za 3. junija 2023, saj pred tem časom pogoji niso dopuščali za normalno varno tekmo. Toda tudi to soboto je šlo vse prej kot normalno. Odločili smo se, da tekma bo ne glede na občutno previsok vodostaj. Prvi del je minil katastrofalno. V preveliki vodi sta se ujeli le dve ribi. Ob premoru med prvim in drugim delom se je vodstvo tekmovalstva odločilo, da se tekma v strugi Savinje ne more nadaljevati. Da pa bi bila tekma regularna, smo na pobudo Šempeterske RD tekmo nadaljevali v ribniku po prilagojenih pravilih, kar pa nam pravila dovoljujejo. In tudi v teh pogojih smo dobili zmagovalca. Peter Bajc iz Novega mesta je bil najboljši. Na drugo mesto se je uvrstil Stane Prednik iz Koroške RD, tretje mesto je pripadlo prav tako Korošču Romanu Popiču.

Nadaljevali smo z drugo tekmo v Meži na Koroškem. Tam pa so bili pogoji zelo dobri, da ne rečemo idealni. Tudi prijemi rib so bili zadovoljivi. Najbolje se je znašel in si priboril prvo mesto domačin Roman Popič, drugo mesto je pripadlo Danilu Bižalu, veteranu muharjev iz Medvoda, tretje mesto pa je romalo v Bohinj, zasedel ga je Janez Cerkovnik.

Tretjo načrtovano tekmo so nam odnesle velike poplave, saj je bila Savinja v Celju za tekmo neprimerna. Tekmo smo odpovedali in je nismo nadomestili.

Tako smo se pripravili na zaključek prvenstva, tekma na Savi Bohinjski v Bohinjski Bistrici. Bila je zanimiva in borbena do zadnje minute za naslov veteranskega državnega prvaka in dober ulov je k temu pripomogel. Zmagovalec te zadnje tekme je bil domačin Janez Cerkovnik, drugi Fadil Čekič in tretji Danilo Bižal. O posameznih uvrstitvah so res odločali le milimetri. In kaj je to pomenilo v skupni razvrstitvi? Tudi pri tem so odločali milimetri. Zaslužno si je prvo mesto priboril Roman Popič in s tem postal veteranski muharski državni prvak. Zbral je 13 kazenskih točk, ujel 23 rib, ki so prinesle 1720 točk. Drugo mesto je osvojil Danilo Bižal, ki je tudi zbral 13 kazenskih točk, ulovil 20 rib s samo 16100 točkami in tretje mesto Janez Cerkovnik, zbral je 15 kazenskih točk in ulovil 18 rib z 11890 točkami.

Tekmovalje smo zaključili v prijetnem druženju, pokale najboljšim pa je podelil Igor Miličič, sekretar RZS.

Rezultati veterani:

		skupno		
z š	priimek	ime	ribe	točke
1	POPIČ	Roman	23(17200)	13
2	BIŽAL	Danilo	23(16100)	13
3	CERKOVNIK	Janez	18(11980)	15
4	PREDNIK	Stane	19(15220)	17
5	ČEKIČ	Fadil	18(14760)	17
6	ŠKRABAR	Sandi	18(13500)	22
7	BAJC	Peter	17(12120)	27
8	JAMNIK	Matjaž	15(11440)	27
9	ŽABERL	Miro	16(11560)	28
10	OSOLIN	Božo	14(11280)	29

Besedilo in fotografije:
Drago Ornik

URBANI RIBOLOV SULCA

Pozna jesen in zima sta čas, ki ga ljubitelji vijačenja nestrpno pričakujemo – odpre se namreč sezona sulčelova. Riba tisočerih metov. Tako pravijo ribolovu sulca, in to še kako drži. Res je, da včasih preseneti že takoj ob pričetku ribolova, a zgodi se tudi, da mečeš in mečeš in ni sledi o sulcu. Upanje in zaupanje v vabe, ki si jih pripravimo, so bistvenega pomena, da preličiš sulca. Brez upanja in metanja lahko nanj kar pozabiš. Je riba, ki se enostavno ne hrani pogosto. Ima nekaj trenutkov v dnevu, tednu, nekateri pravijo tudi mesecu, ko se hrani, in če si pravi trenutek na pravem mestu, si lahko obetaš lep ulov. Res je, kot pravijo, sulec kralj slovenskih voda. Odrasel primerek sulca, ki spada v družino salmonidov, lahko zraste tudi do 135 centimetrov in tehta preko 30 kilogramov. Vsak, ki se poda na ribolov na kralja, upa in sanja o takem ulovu in sanje, ki se seveda včasih tudi uresničijo, so dovoljene.

Revirji, kjer domuje sulec, se po sebi razlikujejo. V Sloveniji imamo nepredstavljivo srečo, da domuje tako v revirjih, ki so odmaknjeni od vsega vrveža in mest, kot tudi v revirjih urbanega okolja.

Tokrat sem se podal v revir, ki spada v urbano okolje mestnega središča Ljubljane. Odločil sem se za obisk reke Ljubljanice, s katero upravlja Ribiška družina Vevče. Gre za revir 45 + Grubarjev prekop. Revir 45 poteka od Plečnikovih zapornic na Ambroževem trgu do Papirnice Vevče. Grubarjev prekop pa od zapornic na Roški cesti do izliva v reko Ljubljanico v Štepanjskem naselju.

Pri ribolovu se mi je pridružil kolega Sebastijan. Njemu je že pred leti uspelo ujeti lepega sulca v revirju Ribiške družine Vevče. Zato sva se odločila, da tako kot pred leti skupaj odideva na ribolov in poskusiva srečo.

Na začetku letošnje zime vreme ni bilo ravno podobno zimi. Temperature so bile bistveno višje in vreme prav spomladansko. Ljubljanska kotlina se kar pogosto zbudi z jutranjo meglo. Nič kaj drugače ni bilo tisto jutro. A vseeno te cilj,

Fužinski grad in njegove brzice

ki se mu reče *sulec*, vleče, da tudi v neprijaznem vremenu odrineš za vodo. Za prvo mesto ribolova sva izbrala začetek revirja 45, Plečnikove zapornice. Ko vidiš zapornice, dobiš

Javila se je tudi šarenka.

Nisva bila edina, ki sva tisti dan lovila. Siva čaplja med lovom.

Kralj med izpustom nazaj.

Sebastijanov sulec, ki ga je uspel dobiti pred leti.

mravljince po telesu. Velika bela pena, ki se peni ob padcu vode iz zapornic, ti da misliti, kakšna riba se lahko skriva v globini. Začela sva s prvimi meti. Oba se odločiva za voblerje. Ti s svojo akcijo zbudijo in spodbudijo k napadu še tako neaktivne sulce. Res je zanimivo loviti sulca v urbanem okolju in res uživava prav vsak trenutek, ko vrževa vabo. Meti si sledijo eden za drugim, a žal zaenkrat akcije in aktivnosti sulca ni bilo na spregled. Poskusiva tudi z blestivkami in glavinjarami, prav tako s silikonimi kapljami. A riba ne sodeluje. Počasi se pomikava dolvodno. Prideva do prvih brzic in zopet poskušava s srečo. Oba znova z voblerji. Sebastijan se odloči za legendarnega savarja v dekorju potočne postrvi. Ni trajalo dolgo, ko zaslišim Sebastijana, ki pravi: »Imam ga!« Vidim ukrivljeno palico, kar je odličen znak. Brzice in upor vode naredijo svoje. Borba traja, a po nekaj pobegih in smukanju v brzicah se le prikrade do obale, ko ga lahko primeva. Super, si rečeva. Prvi sulec je tukaj. Res da ni bil največji, a vseeno vsak šteje. Po hitrem fotografiranju ga spustiva nazaj

v njegovo domovanje. Znova mečeva in se pomikava dolvodno. Odločiva se, da poizkusiva srečo pri izlivu Grubarja v Ljubljano. Premetavava po dolgem in počez in riba se noče in noče prikazati. Menjava vabe in poskušava izbrati vabo, ki bo v tistem trenutku premamila sulca. Morava poskusiti tudi v Grubarjevem prekopu. Po nekaj sto metrih ribolova se znova odločim za vobler Berkley v naravnem dekorju. V vodi vidim veliko deblo, ki je povezano s koreninam. Občutek mi pravi, da moram poskusiti pripeljati vabo čim bližje koreninam na drugi strani obale. Vržem malo višje in potem vabo počasi navijam. Po par obratih in ravno malo za korenino dobim tisti zeleni udarec. »!« rečem Sebastijanu. In res, bil je! Tudi meni se je le nasmehnila sreča. Riba je zares borbenca, kar velja za vse sulce, še posebej tiste, ki domujejo v hitri vodi. Lepo sva se borila, naposled mi le uspe dobiti sulca. Res je, da tudi ta ni bil največji, meril je 72 cm, a vseeno šteje vpis. Po hitri meritvi in fotografiranju je odplaval nazaj v vodo. Riba ima res ogromno moči. Kljub borbenosti, ki jo

Sulec, ki se ni mogel upreti Berkley voblerju.

Še eden mali, ampak prav tako čudovit.

Trenutek med utrujanjem sulca.

je pokazal, je imel še vedno ogromno energije. Sledil je čas za kosilo in malo počitka.

Po kosilu sva se odločila za ribolov v naselju Fužine. Zanimiva lokacija. Znova urbano okolje in nek poseben čar. Vodostaj je bil tisti dan malo povišan in ribe so bile tudi na delih, kjer se drugače ne nahajajo. Sebastijan se odloči, da bo poskusil s silikonsko ribico v barvi postrvi. Po nekaj metih znova zaslišim tisto, kar oba najraje slišiva: »Imam ga!« V povišani vodi je Sebastijan na delu, kjer zares nisva pričakovala ribe, imel na koncu palice novega sulca. Tudi ta se znajde v najinih rokah. Nov sulec je tu. Kot da se bi

Zadnje rokovanje in gremo nazaj.

zmenili, je tudi ta sulec meril 68 cm. Čim hitreje sva ga spustila nazaj v vodo. Res sva bila zadovoljna z dosedanjim ribolovom. Res, da niso največji, a kažejo zanimanje. Ljubljana je v popoldanskih urah postala močno kalna zaradi del, ki jih opravljajo na vodotokih. Pred nama pa je bil še večerni ribolov do mraka. Odločiva se, da poskusiva srečo v Fužinski kotli, pod Fužinskim gradom. Velja za enega od najzanimivejših delov revirja poleg zapornic na Ambrožovem trgu. Globina na nekaterih delih znaša tudi po 20 metrov in več. Polno skritih skal in brzic je idealno skrivališče za lepe sulce. Tudi midva morava poskusiti srečo. Menjala sva različne vabe in tehnike. Kot sem že velikokrat rekel, pri ribolovu sulca morata biti prisotna upanje in želja, drugače ni nič. A vseeno na tem delu reke žal za naju tokrat ni bilo uspeha. Dobil sem sicer lepo šarenko, a to ni bila ciljna riba. Odločiva se, da zadnjih 40 minut ribolova izkoristiva in še enkrat odideva do Plečnikovih zapornic. Mrak se je že počasi spuščal, sledili so zadnji meti in upanje po še kakšnem napadu sulca. Medtem so regulirali tudi zapornice in vodostaj je bil izdatno višji kot jutranji. Tudi voda je bila kalna od del in pogoji niso bili ravno idealni. Počasi naju je preganjal čas in prišel je zaključek ribolova.

Na koncu dneva sva z izidom lahko zelo zadovoljna in z zagotovostjo lahko rečem, da se bom na revir vrnil znova, ker vsakič spiše neko novo zgodbo. Še vedno pa vem in upam, da se tudi v tem revirju skrivajo prave rečne pošasti in je morda tu tisti ogromni sulec, o katerem sanjamo vsi. Urbani ribolov, se še vidimo.

Besedilo in fotografije: Toni Janežič

VIJAČENJE BRANCINA V HLADNEJŠIH MESECIH

Ta članek je namenjen ljubiteljem zimskega ribolova na morju, predvsem tistim, ki se želijo seznaniti in preizkusiti v lovu brancina. Izvedeli boste osnovna dejstva o lovu tega morskega plenilca in katere so najboljše tehnike, ki jih uporabljajo ribiči pri lovu nanj. Preden nadaljujete z branjem, vas moram opozoriti, da ribolov v hladnejših mesecih pomeni kljubovanje mrazu, burji in slabemu vremenu, prebivanje v ranih jutranjih urah v res neugodnih vremenskih razmerah v primerjavi z ribolovom spomladi ali poleti.

Eden boljših podatkov pri lovu brancina je ta, da ga je mogoče loviti in ujeti na različne načine. Ne glede na to, ali boste lovili iz čolna ali z obale, lahko uporabite različne tehnike za lov te okusne ribe. Priljubljeni načini so vijačenje, vlek za čolnom in lov s plovcem. Tokrat bomo govorili o vijačenju z obale. Za uspeh je pomembno razumeti obnašanje brancina in uporabi prave tehnike ob pravem času. Ko gre za lovljenje tega plenilca, je pomembno tudi vedeti, kje ga iskati in s čim se prehranjuje. Mogoče ga je najti v različnih habitatih, od plitvih obalnih voda do globokih morskih območij. Najraje se zadržujejo okoli izlivov rek v morje, podmorskih izvirov sladke vode, na kamnitih rtih, pa tudi v pristaniščih, kjer so prisotne ribiške ladje. Kot za mnoge druge ribje vrste so pristanišča s svojimi strukturami neustavljivo privlačna za brancina. Senca privezanih čolnov in vrvi v vodi ustvarja vrsto ovir, od koder lahko brancini nepričakovano napadejo plen. Marine, kjer so privezane ribiške ladje, so zagotovo odlična območja za iskanje brancina. Podnevi, ko ribiči čistijo mreže z metanjem ribjih ostankov v vodo, ustvarijo nekakšno vabo, ki pritegne brancine in ti ostanejo na območju več ur. Ko iščete te plenilce ponoči v osvetljenih pristaniških območjih, nikoli ne usmerite svetlobe v vodo in pazite, da se vaša senca ne odseva na vodni površini. Pred ribolovom v pristanišču se vsekakor pri pristaniški upravi natančno poučite o zakonodaji, ki velja na tem območju. Znano je, da živijo tako na skalnatih predelih kot v delih, poraščeni-mi z morsko travo. Lovi se jih več ali manj uspešno v cellem Jadranskem morju. Boljše pozicije so na zahodni obali Istre. Zadržuje se tudi v slovenskem delu morja, kjer jih najdemo v manjših skupinah, razen v času drsti, ko se pojavijo večje jate. Običajno so oportunistični plenilci in obstaja sorazmerje med njihovo velikostjo in velikostjo njihovega plena. Kar pomeni, da se bo brancin z rasto hranil tudi z večjim plenom. Je mesojeda vrsta, katere prehrano sestavljajo manjše ribe, raki, mehkužci in črvi. Nedavno so odkrili, da je brancini občasno tudi v kanibal, čeprav je to vedenje zelo nenavadno. Običajno se to zgodi v zimskih mesecih, ko so odrasli in mladi brancini blizu drug drugemu znotraj svojih estuarijskih (je delno zaprto obalno

Brancin v lovu

telo slane vode, v katero teče ena ali več rek ali potokov in ima prosto povezavo z odprtim morjem) habitatov.

Brancin je v slovenskem morju priljubljena športna riba, znana po čvrstem belem mesu in nežnem okusu.

Značilnosti

Po hrbtu je kovinsko sive, po bokih nekoliko svetlejše, večinoma sivo srebrne barve z rjavkastimi oziroma zelenkastimi odtenkom. Trebuh je srebrno bele barve, na škržnem poklopcu je tik nad trnom temna lisa. Brancin ima podolgovato telo, rahlo stisnjene boke, razvit repni pecelj. Telo je pokrito z drobnimi luskami. Mladi brancini imajo po telesu črne pikice. Glava je dolga z rahlo padajočim profilom, v sredini škržnega poklopca ima nazaj štrleč trn. Oči so okrogle in relativno majhne. Usta so široka z rahlo izstopajočo čeljustjo. Majhni in tanki zobje so razporejeni tako na čeljusti kot na jeziku. Brancin ima dve blizu, a jasno ločeni hrbtni plavuti. Na prednji plavuti sta jasno vidni nazaj obrnjeni bodici. Zraste do 1 m in tehta tudi več kot 10 kg.

Kdaj in kje loviti

Najboljši čas se lahko razlikuje od območja do območja, odvisno od vrste obale, vsekakor pa med oktobrom in februarjem, odvisno od temperature morja. Osebo raje iščem brancina med spremembami svetlobe in ob visoki plimi. Lunarne faze zagotovo vplivajo, vendar sem opazil, da se plenilski nagon „aktivira“ v določenem časovnem obdobju, ko je plima na vrhuncu in ko pride do variacije svetlobe. Ta faza nastopi v ranih jutranjih ali poznih večernih urah (sončni vzhod ali zahod), aktiven pa je tudi ponoči. Tri ure pred vrhuncem plime in uro po njem je najboljši čas za lov. Konec nevihte z razpenjenimi valovi je še eden od parametrov, kdaj se odpraviti na lov. Brancin je riba, ki se rada približa obali, ko je morje nizko, torej ko se veter po neurju umiri in visoki valovi še vedno bučijo ob obalo. Proti

Brancin 1

Brancin U&S

Brancin na obali

večer se radi zadržujejo na predelih, kjer je obala osvetljena in je prisoten močan tok. Tam se na robu med svetlobo in temo zadržujejo pravi kapitalci. V zimskem obdobju se brancini zaradi potrebe po razmnoževanju premaknejo proti ustjem rek, kar je dobro vedeti pri ribolovu nanj. Velikokrat prav med oktobrom in decembrom, ob prvih velikih vodah, nekatera ustja rek postanejo stičišče tako velikih jat, da ulov brancinov postane možen tudi za najbolj nepoučene začetnike.

Če sem že omenil lunine faze, je boljši čas za ribolov od padajočega polmeseca do rastočega polmeseca. Seveda je praktično nemogoče, da bi vsi ti trenutki sovpadali, a organiziranje našega ribolova v povezavi z vsaj enim ali še bolje več pogoji od zgoraj omenjenih zagotovo poveča možnosti za uspeh. V teh mrzlih mesecih boste opazili, da so pogosto ribe letargične, apatične in kljub temu, da opazijo našo vabo, ne napadejo ponujenega. Ko pa nastopijo zgoraj opisane spremembe, jih te spodbudijo v lov na hrano.

Oprema

Brancina je vsekakor treba loviti ciljno z lahko opremo. Priporočam palico z močjo 10 do 30g, saj se ga pogosto lovi z majhnimi vabami in občutljivost palice pri prijemu je velika prednost. Dolžino izbirajte med klasičnimi palicami, dolgimi 240 cm, in daljšimi, ki so dolge okoli 300 cm, glede na dolžino metov, ki jih je treba izvajati z obale. Če želite na primer doseči oddaljena območja, je bolje imeti dolgo palico, ki vam omogoča dolge mete. Obenem boste z daljšo palico veliko lažje vodili svojo vabo med morskimi čermi. Za pravilno uravnoteženje vaše palice priporočam ribiško kolesce velikosti 3000–4000, ki vam bo zaradi velike tuljave (če je možno, naj bo konusna) omogočila nalaganje dobre količine pletene vrvice ali najlona, s tem pa dolge mete. Izberite model, opremljen z ležaji in mehaniko z zaščito pred slano vodo. Ta zaščita bo zmanjšala vzdrževanje in podaljšala življenjsko dobo vašega kolesca. Ne pozabite pa ga po vsakem ribolovu sprati pod sladko tekočo vodo!

Black-minnow

Montaža proti zapenjanju

Najlon ali pletenica

Pletena vrstica je v zadnjih letih popolnoma nadomestila vse druge vrste vrvic za morsko vijačenje. Njena večja moč v primerjavi z najlonom vam bo omogočila zmanjšanje premera in pridobivanje razdalje pri metu, kar je bistveno za ribolov brancina z obale. Dobra 0,14 mm x 8 pletenica (z 8 prameni) je najprimernejša izbira za ta način ribolova. Ta je tudi popolnoma brez razteznosti, zato bo omogočala bolj neposreden stik z vabo v primerjavi z najlonom in tudi odločnejši zasek v primeru prijema. Pomanjkanje koeficienta razteznosti v pletenici bo nadomestilo mehko delovanje palice, ki bo odlično podpirala utrujanje in pobege rib med borbo. Za kak meter predvrvice pa priporočam uporabo 0,25/0,35 fluorocarbonskega najlona. S premerom te ne bi bil preveč subtilen, kajti pri ribolovu na morju je presenečenje vedno za vogalom ali bolje rečeno ob naslednjem metu in, kot vemo, je fluorokarbon neviden tudi pri večjih premerih!

Vabe

Omenil bom samo nekatere, ker je pristopov in vrst vab za vijačenje brancinov veliko. Za vsako situacijo se najde umetni ponaredek, ki deluje v zeleni plasti vode v različnih velikostih in barvah. Naj vas spomnim, da je vijačenje lov in imamo kot »lovci« nalogo prepoznati položaj ribe in jo stimulirati z eno izmed naših vab. Uspeh bo prišel, če boste verjeli v svojo vabo. Predstavljajte si njeno gibanje pod gladino, poskušajte razumeti, kakšno je morsko dno in kam bi se riba lahko postavila, ko čaka v zasedi svoj plen. Pri tem ribolovu ni nobene skrivnosti, neprecenljiva sta le vztrajnost in odločnost ribiča, ki želi doživeti občutke in zadovoljstvo, ko prevara zahtevno ribo, kot je brancin, z vabo, ki je v bistvu lažna in jo sam oživi z lastno ribiško palico. To je dobra doza adrenalina, ki se začne z metom in konča z dobrim prijemom, utrujanjem in kasnejšim izpustom. Tudi klasični pregovor »na pravem mestu ob pravem času« je pri lovu brancinov največkrat pravilen.

Rapala jointed J-13B

Texas rig

Silikonske vabe

V škatlah ljubiteljev morskega vijačenja z umetnimi vabami ne sme manjkati dober izbor mehkih silikonskih vab. Njihova visoka uspešnost ter mehko in vijugavost njihovega gibanja v vodi so pravi as v najtežjih dneh, ko razmere zavirajo agresivnost plenilcev ali poudarjajo njihovo previdnost pri prijemu. Mnoge od teh vab so že opremljene s trnki in pripravljene za uporabo, druge pa je treba kombinirati s svinčnimi jig trnki, da jih lahko mečete. Težo vabe izberite glede na globino in moč morskega toka. Njihovo obliko in velikost pa glede na največjo količino potencialnega plena na kraju, kjer nameravate loviti. Končno, izbira barve mora temeljiti na prosojnosti vode in svetlobi. Pri mirnem morju, čisti vodi in močni svetlobi dajte prednost naravnim in realističnim odtenkom, medtem ko pri razburkanem morju, motni vodi in slabi svetlobi vse usmerite na močan in kontrasten vzorec na vaši vabi. Vsekakor so priporočljive velikosti od 5 do 12 cm.

Oblika »Shad« (ribica) je pogosto prava izbira pri lovu in se je skozi leta pokazala kot prva in prava izbira. Pri enakomernem vodenju ali v majhnih skokih imate možnost sondiranja praktično vseh plasti vode. Pri tem lahko izkoristite radovednost rib ter z dvigovanjem in spuščanjem vabe na dno dvignete majhne oblake mulja, peska na morskem dnu. Mehke vabe imajo zelo podobne lastnosti kot trde vabe (voblerji) in druge bolj uporabne lastnosti, ki jih s prej omenjenimi ne moremo ponazoriti. Tako kot pri trdih vabah obstajajo tudi tu tiste s finim tresljajem pri plavanju, kjer umetna vaba ustvarja veliko vibracij s kratkimi in odločnimi gibi repa in tiste, ki ustvarjajo manj tresljajev, a z valovitim gibanjem povzročajo boljši efekt in frekvence. Trg ponuja veliko izbiro in jih je mogoče najti v številnih različnih oblikah, velikostih in barvah. Običajno so nameščene na svinčene glave, opremljene s trnkom, ali po sistemu na teksaški način.

Teža glave, ki jo uporabimo, je odvisna od dveh pogojev: globine in toka, lahko se giblje od 2 do 10/15 gramov, velikost trnka pa je odvisna od velikosti vabe. Na trgu so tudi vabe, ki so že v kompletu z glavo in silikonskim telesom. Ena takih, ki bi jo priporočal, je »Black minnov« v velikosti 10 cm.

Kdaj in zakaj silikonske vabe?

Najprej imate možnost, da uporabljate sistem proti zatikanju, zato lažje lovite med skalami in ovirami ob obali ali v globinah, kjer ne vidite konfiguracije dna. Skratka, tudi z ekonomskega vidika so silikoni veliko ugodnejši kot druge, dražje vabe. Silikonske vabe se v močnih morskih tokovih običajno obnašajo bolj naravno v primerjavi s trdimi vabami, zato je to privlačnejša vaba. Sistem proti zatikanju nam omogoča brezskrbno vodenje ter plavanje naše vabe tudi med algami in potopljenimi ovirami. Dandanes je lov brancina s silikonskimi vabami vedno bolj razširjen in daje rez izjemne rezultate. Najboljšo izbiro med silikonskimi ribicami in jeguljami boste poiskali pri firma *Cormoran* serija »Slick warm in Splash Walker« ali od firme *Ragot* serija »Raglou«. Seveda je možnosti prav toliko, kot je proizvajalcev opreme za vijačenje na morju, zgornje so samo informativne. Vsak od vas pa bo s preizkušanjem izbral svoje najljubše in najproduktivnejše.

Barva

To je še eno od ključnih vprašanj, ki pogosto spravljajo v težave tako strokovnjake kot začetnike, in sicer prav zaradi sposobnosti brancina, ki preseneti tudi najboljše poznavalce z nepredvidnimi odločitvami. Pravila, ki jih je treba upoštevati pri izbiri barve, predvsem pri oblikah, ki posnemajo ribice, bi bila: svetle in naravne barve v pogojih prozorne vode in sončnih dneh, do temnih ali celo fluorescentnih odtenkov v razmerah motnih vod in noči. A največkrat je vse to lahko obrnjeno na glavo. Tukaj bi lahko odprli celo poglavje, saj tudi med najbolj večimi ribiči obstajajo različna mnenja, mnogi celo menijo, da barva umetne vabe ni tako pomembna, ampak pravo razliko med uspehom in neuspehom naredijo samo plavalne lastnosti in vibracije, ki jih oddaja premikajoča se vaba. V nekaterih razmerah, predvsem pri iskanju brancina v celinskih vodah (Mirna, Dragonja, Raša), sem to tezo osebno lahko potrdil. Saj vaba po obliki in barvi ni imela ničesar skupnega s prisotnim, možnim plenom brancinov. V pogojih, kot so zelo motne vode in z močnimi tokovi, kjer je vidljivost rib zelo omejena, se je bolje zanašati na fizične lastnosti naše vabe kot na barvo. Zato sta dobro plavanje in veliko število vibracij, ki jih oddajajo v različnih plasteh vode, bolj pomembni lastnosti od same barve. Na trgu je ogromno modelov v različnih oblikah in pisanih barvnih odtenkih. Nekateri proizvajalci, oblikovalci navdušujejo z vabami z dihalnimi jemačimi barvami in zagotovo lovnimi realističnimi poslikavami. Med njimi boste našli prav verne kopije brancinovega plena: ciplje, gavunčke (*Atherina boyeri*), sardele in ostale plave ribe.

Izbira

Za začetek imejte v svoji škatli vsaj tiste tri ali štiri klasične barve, ki vam omogočajo, da se spopadete s skoraj vsemi ribolovnimi situacijami. Veljajo za vedno uspešne in mednje vsekakor sodijo klasična bela ali varianta bele z rdečo glavo, prozorna z bleščicami, odlična je tudi fluorescentno rumena in seveda naravne barve, ki bodo posnemale klasičen plen, modri hrbet beli trebuh, pa seveda fluorescentno oranžna. Vse to velja tako za trde kot za mehke vabe. Klasični nočni lov na brancine po sončnem zahodu, zlasti v bližini ustja ali v bolj celinskih vodah, se bo v večini primerov izvajal v zgornjih plasteh vode. V trdi temi pa brancin pogosto postane zelo aktiven, ko se osredotoči na lov majhne ribe na površini ali v območju zelo plitve vode. Takrat lovi tudi v nasprotju s klasičnimi pravili, ki namigujejo na tisti ugodni čas, kot je najvišja plima ali kaj podobnega. V primeru nočnega ribolova v zgornjih plasteh vode bodo glavni dejavniki, ki sprožijo napad brancina, predstavljale vibracije, ki jih na površini oddaja naša vaba, v tem primeru barva predstavlja le faktor minimalnega pomena. Če pa bi lovili v bližini dna, se stvar spremeni. V tem primeru barva (recimo črna) postane dejavnik, ki bi lahko naredil razliko, saj je bolj vidna in s tem olajša napad plenilca. Če lov izvajamo med jata majhnih sardel ali malih cipljev, je bolje, da imamo alternativno barvo, ki izstopa v tej množini plena. Kot na primer mavrično ali tako z odsevno površino. S tem naša vaba med plavanjem oddaja majhne bliske svetlobe, kot mala prestrašena ribica, ki beži pred plenilcem. Te majhne spremembe pogosto naredijo razliko med uspehom in neuspehom.

Kaj pa druge vabe?

Nekateri od vas boste raje uporabljali male voblerje dimenzij od 5 do 10 cm, ki so se že izkazali pri lovu brancina v vseh razmerah. Problem je, ker s tako majhnimi voblerji težko dosežemo zeleno lovno področje. No, tudi tu se je našla v zadnjem času rešitev z uporabo »prozorne bombe«. Montaža je ista, kot sem jo predstavil pri lovu orade. Barvne kombinacije pri lovu z voblerji so še bolj realistične kot pri silikonskih vabah. Sam najpogosteje uporabljam originale »Rappaline, Husky jerks« ali »Countdown in Jointed« modele. Odlična vaba je tudi »Yo-Zurijev Pins Minow« v dolžini od 7 do 9 cm. Omeniti moram še vabe od Hrvaške firme DTD, Ballistic, velikosti 11 cm, za dolge mete in Dtd Gavun, ki je zelo učinkovita pri počasnem vodenju, prav tako dolžine od 7 do 9 cm. Vsekakor se pri kupovanju vab držite pravila in posnemajte najbolj pogosti plen brancinov na območju, kjer nameravate loviti. Zabeleženi so tudi ulovi brancina s kovinskimi podolgovatimi žličkami, tudi z manjšimi (imajo zelo veliko težo in s tem veliko večji domet kot voblerji). Še več brancinov se ujame na naravne vabe, no, o tem kdaj drugič.

Pristop in način lova

Kot sem že omenil, je brancin zelo zvita in previdna riba, zato moramo podnevi paziti na oblačila, ki ne smejo izstopati na obali. Paziti moramo tudi na nenadne hitre premike in na senco, da nam ne pade na morskno površino, saj brancin vse to zaznava in je izjemno občutljiv na takšne napake. Zato ga je veliko lažje loviti ponoči oziroma ob zori ali v mraku, a tudi takrat moramo biti zelo previdni, da ga ne prestrašimo s svojo hojo in povzročanjem nepotrebnih zvokov.

Brancine lahko lovimo s klasičnim prečesavanjem terena, tako da vlečemo vabo v morje pod različnimi koti. Boljša varianta je, če predložimo svojo vabo kakih 10 do 15 m od obale, naredimo lok s spušenim najlonom, dolžine 5 do 10 m, in se nato previdno premikamo po obali v smeri toka in vlečemo vabo vzporedno z obalo za seboj, brez navijanja na kolesce. Pri tem občasno trznemo z vrhom palice, kar spremeni hitrost gibanja vabe in povzroči večjo vibracijo, na katero brancin v istem trenutku reagira. S tem smo dosegli, da lovimo v predelu ob obali, kjer večina brancinov čaka v zaklonu na plen, ki priplava mimo.

Čez dan vabe nikoli ne vlečite prepočasi. Ko je brancin lačen, ni vabe, ki je ne bi dohitel, in ko si lahko vabo ogleda, postane ta nezanimiva. Razlika med dnevnim in nočnim vodenjem vabe je v tem, da ponoči vabo premikamo zelo počasi in se trudimo, da jo ves čas držimo vsaj 50 cm od dna. Čez dan tega ne počnemo, saj bi brancin hitro opazil prevaro in odnehal od napada. Vabo vlečemo srednje hitro, s stalnim trzanjem, tako da brancinu ne pustimo časa, da bi jo dobro videl. Ker z vabo ni mogoče popolnoma kopirati naravnega vzorca obnašanja plena, bi previdni brancin s počasnim vodenjem zlahka spregledal prevaro.

Kam predložiti svojo vabo pri ribolovu, je tudi pomembno vprašanje, ki se poraja, ko naletimo na razpenjeno površino, ki jo povzročajo prestrašena telesa malih ribic med plenjenjem jate brancinov. Izkušen ribič sledi dogajanju na vodni površini in poskuša videti smer gibanja brancina, ki se hrani. Seveda nam bodo pri tem v pomoč polarizacijska očala. Če ga zagledamo, nam bo uporaba vabe, ki ponazarja ribice, ki jih brancin preganja, dala priložnost za prijem. Lahko koristimo tudi dvojno ali tandem navezo, ki bo padla v vodo, približno meter do dva pred brancinovo glavo. Koriščenje dvojne naveze, dveh vab na istem najlonu je velikokrat dala pozitivne rezultate. Na spodnji vabi imamo jig trnek, na zgornji, petdeset do sedemdeset centimetrov oddaljeni vabi pa samo trnek, tako da ta plava veliko višje od spodnje. Palico pri tem držimo visoko,

Prva in druga vaba z leve imata natakne trnke proti zatikanju, drugi dve sta na normalnih jig trnkih, spodaj sta Weedless trnek in jig trnek.

da vodimo zgornjo vabo čim bližje površini (zelo pomembno!). S stalnimi kratkimi potegi konice palice dosežemo, da naša zgornja vaba dobi podobo panično bežeče ribice, plena. Pri tem je pomembno, da vabo pričnete vleči v trenutku, ko se zgornja dotakne površine vode. Pogosto ne boste obrnili ročaja na kolesčku niti dvakrat in sledil bo silovit udarec, ki naredi ta način ribolova zelo atraktiven. Zadnje čase moji kolegi koristijo za to navezo »drop shot«, ki jo boste zlahka našli v googlovem brskalniku.

Če boste med lovom zagledali brancina, je velika verjetnost, da bo tudi on opazil vas. Takrat se pritajite, naredite kak korak ali dva nazaj iz njegovega vidnega polja in počakajte nekaj minut. Brancin se bo sicer preplašil, a se bo čez nekaj časa vrnil na področje, kjer ga sigurno nekaj zanima in če takrat ne boste v njegovem vidnem polju, se bo obnašal, kot da vas nikoli tam ni bilo. Kot sem že napisal, izkoristite vsak možen zaklon, še najboljše za kako skalo in naj bo vaša silueta stopljena z okolico. Če bo brancin sledil vaši vabi, a je pri tem neodločen, jo za trenutek med vodenjem ustavite, nato pa hitro potegnite, kot da je ribica došla, da je treba bežati. To ponavadi sprovcira napad. Če pa na pol poti obstane in spremeni smer gibanja, ste lahko prepričani, da vas je opazil. Tedaj ponovno počakajte nekaj minut, ta čas zamenjajte vabo in potem poskusite znova. Včasih uspe, ni pa nujno.

Zapomnite si: v zalivih in pristaniščih poiščite brancina, ki križari blizu gladine in se mu posvetite iz varnega zavetja. Galebi ali čigre, ki se hranijo z ribami na površini, so lahko znak hranjenja jate brancinov pod površino. Gladko gladino vode, ki jo razbijejo jate prestrašenih majhnih rib, pogosto na površje poženejo brancini, ki jih napadajo od spodaj. Vsekakor ne mečite predaleč! Brancin se pogosto prehranjuje v plitvi vodi zelo blizu obale. Predolgi met lahko preseže te lačne plenilce.

Če želite ujeti res velikega brancina, uporabite veliko vabo! In še za zaključek nasvet: če je možno, si poiščite prijatelja ali znanca, ki veliko lovi na morju, vsak nasvet njegovih lastnih izkušenj je zlata vreden. Če boste imeli na eni lokaciji več prijemov rib in se bodo nato prijemi ustavili, takrat pojdite naprej, se pomaknite dvajset metrov stran in pustite prejšnjo lokacijo »počivati«. Po kaki uri se vrnite na zmagovalno področje in zagotovito boste imeli še kak prijem.

Za konec vam polagam na srce, da nadzorujete željo po uplenu in uskladite količino rib z dejanskimi potrebami, poskušajte spoštovati to izjemno ribo, da bodo generacije za vami uživale v boju z brancini. Trenutno je najmanjša lovna velikost brancina 23 cm, raje pa uplenite kak centimeter večjega.

Pa dober prijem, kjerkoli boste učili plavati svoje vabe.

Besedilo in fotografije:
Vladimir Mikec

Foto: Tanja Drofelnik

VRTILJAK EMOCIJ: PRIČAKOVANJE, RAZOČARANJE, VESELJE

Že majhni otroci vedo, da ima leto 12 mesecev. A za prave sulčarje je leto precej krajše. Za te predane ribiče navadno traja le štiri mesece in pol ali pa še celo manj, odvisno od tega, kdaj katera ribiška družina odpre ribolov sulca. Res je, da vmesno obdobje med 15. februarjem in 1. oktobrom ponudi različne možnosti za ribolov, od muharjenja, vijačenja, krapolova, a vseeno vsak sulčar komaj čaka, da pride tisti težko pričakovani prvi oktober, ko se bo lahko odpravil na kralja naših voda. V lovopustu seveda obstajajo tudi druge možnosti, kam na sulca. Marsikatera država v sosedstvu ima namreč možnost lova sulca tudi v času slovenskega lovopusta. A vseeno to ni to. Zakaj ne?

Pravi ribolov sulca je tisti pozimi, nekateri ribiči celo ne gredo na vodo, dokler sneg ne pobeli bregov rek. Obstaja več možnih odgovorov in verjetno bi vsak sulčar povedal drugačen razlog, zakaj mu je ribolov sulca pri srcu. Moj je enostaven. Kot je rekel nekdanji ameriški predsednik J. F. Kennedy o potovanju človeka na Luno, tega ne počnemo zato, ker bi bilo enostavno, ampak zato ker je to težko. Pri lovu sulca pa je podobno. Pravi sulčelov je jeseni in pozimi, ker takrat vremenski pogoji, mraz, zmrzovanje opreme, dostop do pozicij in ne nazadnje stanje v mrzli vodi predstavljajo še dodaten izziv, ulov sam pa toliko večjo nagrado.

Ne glede na vse ovire, ki nas spremljajo pri ribolovu sulca, je že sama riba dovolj muhasta, da gremo domov velikokrat z dolgim nosom. Ne samo brez ulova, tudi brez prijema. Kaj je torej tisto, kar nas vleče zgodaj zjutraj v mraz, na vlago, da smo pripravljeni na zanohtane prste na rokah in nogah, da tvegamo kak prehlad ali mogoče celo neprostoovoljno plavanje v ledeno mrzli vodi? Prvo, kar mi pride na misel, je pričakovanje. Da po cele dneve mečeš vabe v vodo, neumorno navijaš, medtem pa ti na eni rami sedi

Lačen je postal sredi belega dne in v lepem, sončnem vremenu.

Klemen je pa ribo ujel, glej, kako se smeje.

Najlepša možna nagrada.

sulec z rožički, ki ti neprenehoma pravi: »Nič ne bo danes,« na drugem ramenu pa sedi sulec s svetniškim sijem, ki pravi: »Saj bo, samo bodi vztrajen!« Tisto pričakovanje vsakega meta, vsakega obrata ročice na kolescu, ko samo čakaš, da se bo vaba ustavila, na drugi strani pa se bo voda razpenila od boja zapetega sulca. Saj se zgodi, da tudi pri drugih vrstah ribolova nimaš prijema in ničesar ne ujameš. Ja, vse ok, ampak to je verjetno le nesrečni dan, riba pač ni aktivna, bo pa jutri. Pri sulcu je drugače. Tam že sama statistika pravi, da imaš veliko več možnosti za neuspeh. Ker je to pač sulec. Ker se ne hrani vsak dan. Ker je previden. Ker kljub temu, da ko misliš, da že veš vse o njem, vsakič znova preseneti. Pravijo, da je najboljšje loviti, ko se voda dviguje in ko postaja malo kalna. Verjetno res drži, ampak prijem imaš lahko tudi sredi dneva, ob popolnoma nizkem vodostaju in močnem soncu. Najbolj enostavna razlaga je, da ko se sulec odloči, da je lačen, bo pač pobral vabo.

To ni riba kot ščuka, ki jo načeloma lahko znerviraš, da prime, tudi če ni lačna. Sulca ne moreš. Ko ni zainteresiran, se pač umakne. Kolikokrat se pogovarjava z ribiškimi »bestičem« Klemnom in modrujeva, koliko sulcev sva tisti dan peljala vabo čisto mimo gobca in zakaj ni prijema. Vedno se najde kak izgovor v smislu »ni prava voda dans« ali »pritisk ni taprav«, pa še in še bi se našlo teh izgovorov. Pravzaprav za eno manjšo knjižico. Nakar pride naslednji dan, enaki pogoji, enaka voda, vse enako, pa imaš na isto vabo prijem. Potem pa bodi pameten.

Precej zmrznjen nasmeš.

Ves trud je poplačan.

Kanček sreče tokrat ni manjkal.

Tisto pričakovanje adrenalina ob prijemu, neizogibne panike ob borbi in priporočanje vsem možnim višjim silam, naj se riba prosim ne sname, na koncu pa neizmerno olajšanje, ko je riba varno v podmetalki, to je po mojem mnenju tisto, kar nas žene naprej in daje motivacijo za popolnoma prezgodnje jutranje vstajanje.

Sulčelov je obenem tudi super način ribolova za zniževanje samozavesti in za iskanje novih načinov ter izboljšav. Marsikdo se bo verjetno poistovetil s tem, kar se dogaja meni in Klemenu. Eden dobi ribo, ima prijeme, drugi ne. Mečeva iste vabe, na istih

mestih, enkrat eden naprej, drugič drugi naprej, rezultat pa enak. Eden ima prijeme, drugi ne. Takšne situacije pripeljejo do neskončnega razmišljanja o tem, kaj delamo narobe, zakaj ni prijema, na koncu pa vedno več ali manj enak odgovor. Zmanjka tisti kanček sreče.

Ali pa kar je še hujše, situacije, kjer imaš prijeme, pa ne uspeš spraviti ribe v podmetalko. Takrat potem z vsakim novim prijemom vse počneš še bolj narahlo, še bolj s strahom, da se bo riba spet odpela, rezultat pa je v veliko primerih potem še slabši. Takih in podobnih občutkov je veliko pri vijačenju in še veliko več pri muharjenju na sulca. Pred dvema sezonama sem se z velikim navdušenjem lotil muharjenja na sulca. Prvi dan z muharico na vodi, prva riba. »Oh, sej to je pa enostavno!« mi je šlo konec dneva po glavi. Nadaljevanje sezone me je postavilo na realna tla. In to kako. Devet prijemov sem še imel na muharico, vseh 9 rib izgubil. Neskončno število vprašanj mi je švigalo skozi glavo. Kaj je šlo narobe: ali narobe zategnem, ali preveč popuščam ribi? Ali mogoče premalo? Kako naj držim palico? Vse to sem seveda premleval s kolegi, vsak mi je dal svojo različico razlage. Ampak na koncu vseeno ti stojiš v vodi in mečeš vabo. Ravno dejstvo, da sem izgubil toliko rib, me je še toliko bolj gnalo naprej, proti naslednji sezoni. Da lahko predvsem sebi dokažem, da je bila vse skupaj ena velika smola, splet naključij in da bo naslednja sezona boljše. In dejansko je bilo tako. Začetek nove sezone in kaj kmalu je bil prvi sulec na slikanju. Vrh te sezone pa tudi največji sulec na muharico do sedaj in veselje je bilo res veliko. Ne samo zaradi ulova, ampak zato, ker je bila vztrajnost končno poplačana, da sem si dokazal, da lahko.

Vsekakor ima sulčelov svoj čar. Vse napisano je del tega čara. Ne samo ulov, tudi prijemi, tudi če se ti riba samo pripelje za vabo ali pa ga vidiš lepo mirno počivati v vodi, kjer se dejansko ne pusti motiti. Vse to so delčki sestavljanke, zaradi katere sulčarji težko čakajo, da bo konec poletja in se bodo spet lahko podali na lov na to izmuzljivo, a prečudovito ribo. Tudi jaz.

David Primožič

BODI EKOLOG > ODLOČI SE ZA ELEKTRONSKO OBLIKO GLASILA!

Tajniku vaše ribiške družine sporočite elektronski naslov in glasilo boste lahko kjerkoli in kadarkoli prebiral na telefonu ali računalniku.

POČITNIŠKI RIBOLOV

Pri devetih letih mi je bilo dovoljeno pridobiti prvo počitniško (pionirsko) dovolilnico za ribolov v reki Dravi. Z leskovo palico in nekaj očetovega pribora sem ujel svoje prve zelenke in kakšnega glavača; kolikor se spomnim, je bila to vrsta glavača, ribice z velikimi usti pa smo ga imenovali »mavli« (verjetno zaradi gobca, podobnega kravjemu gobcu - mavlju).

Kot vedno sem se tudi ta dan malo umaknil starejšim ribičem, da jih s svojo nerodnostjo ne motim in ne vzbujam posmeha. Do meč sem stal v mlaki (kot smo imenovali manjši zatok pod izlivom Cerkevne) za grmom, kjer me ostali ribiči niso videli, ter lovil svoje zelenke in »mavlije«. Pri poslušanju pogovora ribičev onstran grmovja sem zaznal, da je nekdo ujel večjo ribo, ki je nihče ni poznal. Eden od ribičev je očitno imel zraven knjigo, iz katere so razbrali, da je ujeta riba ploščič. Radovednost me je spodbudila, da sem kmalu pospravil svoj pribor in se odpravil onstran grmovja na »plac« starejših kolegov, kjer naj bi bila skrivnostna riba.

Takoj ko me je videl eden od ribičev, je porogljivo rekel: »Glejte, prišel je predsednikov sin, ta mora poznati to ribo.« Prišel sem bliže, rekoč: »Pa mi jo pokažite!« Pokazali so mi ribo, ki sem jo prvič videl, in se naredil pametnega, saj sem odgovor slišal iz grma: »Podust ni, platnica tudi ne, to mora biti ploščič,« sem modro povedal svoje mnenje. »No, ste videli, mali res pozna ribe!« je bil zadovoljen ribič. Res je bilo v dejanju nekaj prevare, pa vsaj očetu nisem naredil sramote, sem si mislil. Danes to opravičujem, da je bila to moja prva »ribiška«, ki so znane kot malo zlagane.

Dneva in zgodbe še ni bilo konec. Ta dan sem na ribolov, brez vprašanja, vzel eno od očetovih palic, temno rjavo, krajšo »bambusko«. Pod vtisom spoznanja nove vrste ribe in njeno velikostjo sem se ob Dravi vračal domov z razmišljanjem, kaj bi bilo, če bi meni prišla takšna riba. No, pa poizkusim, kako bi se upognila. Ob večji kamen prislonim vrh palice in preiz-

Glavač – najpogostejši ulov na tečajih za športni ribolov na morju (foto: D. Torej)

kusim akcijo palice, POK se je slišalo, pa sem imel dva kosa. Ne spomnim se, kakšen je bil odziv očeta, a očitno ni moglo biti tako strašno, če mi ni ostalo v spominu.

Sedaj ko lovim ribe na morju, me vsak ujeti glavač spomni na prve ujete ribe v Dravi – »mavlije«. Obstaja več kot 20 vrst glavačev, ki so si podobni po vretenasti obliki, sluzasti koži in značilni trebušni plavuti, zrasli v krog kot prisedek, repna plavut je zaokrožena. Vrste se razlikujejo po pigmentaciji. Življenjski prostor je v plitvinah, med poraščenim kamenjem, kjer se skrivajo v luknjah in razpokah. Nekatere vrste živijo v globlji vodi na blatnem in peščenem dnu, ti zrastejo le do 12 cm. Prehranjujejo se z rakci, malimi ribicami, pa tudi z določenimi algami.

Danilo Torej

Prvi trije na letošnji Ščukijadi, z leve proti desni, 2. je bil Robert Medved, v sredini je zmagovalec Žan Krajnc, na desni je 3. uvrščen David Omahen (foto: Jure Ušeničnik Schifferstein)

ŠČUKIJADA V ZMAJEVEM REVIRJU RD BARJE

Ena od številnih vsakoletnih aktivnosti ribiške družine Barje je Ščukijada v zmajevem revirju. To med ribiči zelo priljubljeno, tradicionalno letno srečanje, druženje in ribolov na ščuko pritegne ribiče iz vse Slovenije. Lansko srečanje je bilo jubilejno, že 10. po vrsti. Potekalo je v soboto, 14. oktobra 2023, udeležilo pa se ga je rekordno število udeležencev, kar 88 iz vse Slovenije. Ti so preživeli čudovit jesenski dan, uživali pa so lahko tudi v številnih prijemih ščuk.

»**R**D Barje upravlja z revirji Ljubljana, Iščica, Mali graben, Iška, ribnik Rakitna, Krimsko in Podpeško jezero ter Škofeljski graben, ki nudijo ribiču možnost zanimivega ribolova. Naša glavna reka je Ljubljana, kraška lepotica, ena najlepših slovenskih rek, ki je zelo bogata tudi z ribami. Lahko lovimo zelo različne ribje vrste, od salmonidnih do krapovcev in plenilk. Zelo priljubljen je tudi ribolov na ščuko. V RD Barje se trudimo, da skrbno gospodarimo z vsemi zaupanimi vodami in ponudimo kar se da dober ribolov tako našim članom kot tudi drugim ribičem, ki vsako leto v velikem številu obiščejo naše vode in uživajo v ribolovu. V sklopu naših aktivnosti veliko pozornosti posvečamo druženju, tako znotraj RD kot tudi z ribiči iz drugih delov države, k nam pa prihaja tudi vedno več tujih ribičev. Med vsakoletnimi tradicionalnimi dogodki posebno pozornost posvečamo Ščukijadi, ki se je razvila v zelo pomemben in cenjen vseslovenski dogodek druženja za vse, ki radi lovijo ščuko. To je potrdila tudi jubilejna, že 10. Ščukijada, vsako leto pa pripravimo tudi skupen ribolov na sulca.« je z veseljem povedal predsednik RD Barje, Bojan Pergovnik.

Barje Ščukijado pripravi vsako leto v oktobru. Ribolov se odvija na reki Ljubljani, od mostu čez Ljubljano v Podpeči do zaporice pri Ambroževem trgu, kjer je bil dovoljen ribolov iz čolna, ter na reki Iščici, kjer pa je bil za dan tekmovanja dovoljen samo ribolov z obale. Začetek tekmovanja je bil ob 8. uri, zaključek pa ob 18. uri. Za organizacijo tekmovanja je zadolžen Aleš Benko, član RD Barje. »Na Ščukijado se pripravljamo zelo skrbno. Bistvo sta srečanje in druženje ribičev, ki imajo radi ribolov na ščuko, šele v drugem planu je tekmovanje. Vse ujete ribe morajo ribiči izmeriti, slikati in nepoškodovane vrniti v vodo. Vsi udeleženci dobijo od organizatorja enake metre, ribo morajo slikati na ravni podlagi ob metru in s fotografijo dokazati, da je riba tudi

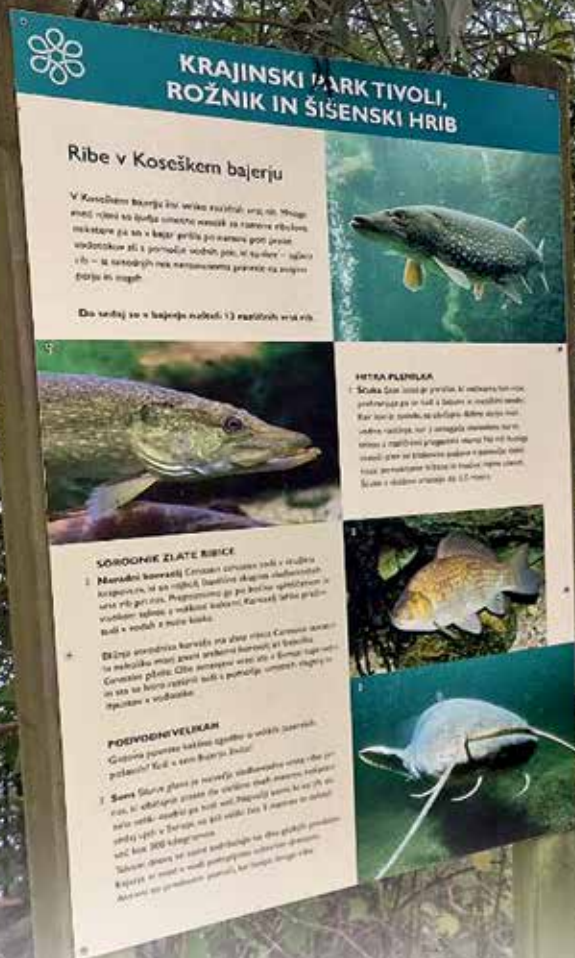
odplavala nazaj v vodo. Mrtve ribe ne upoštevamo. Vsi udeleženci morajo upoštevati vsa pravila tekmovanja, vendar s tem ni težav. Zelo veseli smo bili, da je bila udeležba letos tako lepa, ribiči iz vse Slovenije so našo Ščukijado očitno vzeli za svojo. Svoje so »prispevale« tudi ščuke, ki so ta dan zelo lepo prijemale, saj je bilo ujetih in izpuščenih več kot 50 merskih rib. Zmagovalec je postal Žan Krajnc, ki je na Ljubljani ujel ščuko, dolgo 90 cm, na drugem mestu je bil Robert Medved s ščuko dolgo 86 cm, tretji pa David Omahen s ščuko, ki je merila 81,5 cm,« nam je po končanem srečanju povedal Aleš Benko.

Kako bogata reka je Ljubljana, pove tudi podatek, da je bila največja ujeta ščuka lani na Ljubljani dolga kar 116,5 cm, srečni ribič, ki jo je ukanil, pa je Gašper Kosec.

Med zadovoljnimi udeleženci Ščukijade je bil tudi Vojko Štanfelj, predsednik RD Ribnica, ki je s seboj pripeljal še štiri prijatelje. »Smo redni udeleženci tako Ščukijade kot tudi skupnega ribolova na sulca. Zelo radi imamo Ljubljano, tako da pridemo sem ribariti tudi večkrat med letom. Tokrat smo trije lovili iz čolna, dva pa z brega. Imeli smo kar nekaj prijemov, a merske ščuke tokrat nismo ujeli. Sicer je pa pri ribolovu ščuke in sulca tako, da moraš biti veliko za vodo, pa tudi uspeh ne izostane. Smo pa preživeli lep dan, se srečali s številnimi prijatelji in uživali tako v ribolovu kot v prijetnem druženju, ki so ga pripravili naši prijatelji iz RD Barje.« nam je povedal Vojko Štanfelj.

Mirno lahko zapišemo, da so bili tistega lepega oktobrskega dne zmagovalci vsi, ki so se odločili za ribolov na ščuko, uživali v lepem ribolovu in odlični organizaciji srečanja RD Barje ter predvsem pa v druženju s prijatelji iz vse Slovenije. Zato je bil enoten sklep vseh udeležencev, preden so se razšli, da se tudi v naslednjem letu zagotovo ponovno srečajo na 11. Ščukijadi.

Borut Jerše

Znak, na katerem med drugim piše, da so do sedaj v Koseškem bajerju našli 13 različnih vrst rib, sva slikala prvi dan. Še dobro, kajti naslednje jutro ga ni bilo več – Ponoči se je nad Ljubljano razbesnelo močno neurje in ga skupaj z nekaj okoliškimi drevesi podrlo.

PO POTEH SPOMINOV (IN TOVARIŠTVA)

Enega prvih spominov, ki jih imam na sladkovodni ribolov, sem »pridelak« v ljubljanskih Kosezah, ko sem kot še zelo mlad ribič tam lovil rdečeperke. Spomnim se, da sem dobil v dar palico dolgo 2.10 metra in rolo, na kateri je bil laks, debeline 0.40, in gramski plovec v obliki svinčnika. Komaj sem čakal, da preizkusim opremo, a v Kosezah se ni izšlo po mojih načrtih, saj s prelahkim plovcem nikakor nisem mogel metati tako debelega laksa. Ko je moja stisko opazil starejši ribič, mi je podaril kakšnih 100 metrov tanjšega laksa in lov na rdečeperke se je lahko začel. Koseški bajer mi je ostal v zelo lepem spominu, tudi sam pa sledim vzoru ribiča, ki mi je pomagal, in z opremo ter nasveti pomagam mlajšim kolegom.

V Koseze se dolgo nisem vrnil in vmes se je okolica ribnika zelo spremenila – zrasla je nova sosenska in vse skupaj je mnogo bolj obljudeno, kot je bilo v moji mladosti. Skoraj trideset let je trajalo, da sem se znova odpravil loviti na ribnik, ki leži ob vznožju Šišenskega hriba in do katerega lahko prideš po Poti spominov in tovarištva. Seveda pa tokrat nisem bil sam. Najprej sva se v začetku novembra s Timom odpravila v akcijo – a tokrat ne na rdečeoke, pač pa na njihove-

ga plenilca, na ščuko. Filip trenira smučarske skoke v Mostecu, 15 minut peš stran od Koseškega bajerja, tako da sva s Timom kar med njegovim treningom odšla na lov. Poleg ščuk so v vodi še smuči in tudi somi, zelo pa bi se razveselila katere koli vrste. Najprej sva morala pripraviti opremo – v pravilih lova namreč piše, da je tudi vijačenje dovoljeno zgolj z brezzalustnikom, tako da sva izbrala nekaj vab, stisnila zalusti in se odpravila iskati srečo.

Vse tri dni smo ribolov začeli na na daleč največjem podestu na Bajerju. V soboto žal deset minut prepozno, saj je ribič na levi strani fotografije ravno v času našega prihoda zategnil lepo ščuko.

Filipova 70-centimetrska ščuka. Ujeta na Timovo najljubšo vabo - živo rumeno silikonsko s črnimi črtami in rdečim hrbtom. Gotovo ga bo od sedaj naprej bolj pogosto uporabljal tudi Filip.

Takole se je na enem od manjših podestov »razkometil« naš ribiški znanec Goran. Vseeno je bilo zraven dovolj prostora tudi za Tima. Večje število krapolovcev nam je dalo misliti, da bi se lahko ob naslednjem obisku tudi mi posvetili talnemu ribolovu.

Najina silikona sva neumorno metala, iskala robove grmovij, korenine, kjer bi se lahko skrivala najina tarča. Kot po navadi je Tim lovil z močnejšo, robustnejšo opremo, jaz pa z lažjo. Na prvem prostoru ni bilo uspeha. Okoli Bajerja je sprehajalna pot, ki sva jo poleg sprehajalcev in psov izkoristila tudi midva. Približno vsakih 20 metrov pa je tik ob vodi podest, s katerega se da loviti. Tretji ali četrti podest na najini poti okoli Bajerja je bil že zaseden, in sicer je na njem imel ribič raztegnjeni dve kraparski palici in ostalo opremo pod velikim dežnikom. S Timom najprej nisva vedela, ali lahko s podesta poskusiva tudi midva na ščuko, potem pa sva prepoznala najinega kraparskega kolega. Z Goranom smo večkrat lovili skupaj v vodah naše ribiške družine, sedaj pa smo se srečali še v Kosezah. Seveda je dovolil, da Tim premeče svoj silikon tudi z »njegovega« podesta, a uspeha ni bilo.

Nekaj mest naprej pa je Tim močno zategnil. Ven je sicer prišel le silikon (Tim je vztrajno lovil s svojim najljubšim silikonom, živo rumene barve z rdeče-črnimi črtami. Ribe sicer ni imel, a Tim je bil prepričan, da je njegovo vabo nekaj zagrabilo. Ko sva pregledala silikonsko ribico, sva na njej res opazila nekaj manjših zarezc, ki bi jih lahko naredila ščuka s svojimi ostrimi zobmi. Žal ne bomo nikoli izvedeli.

Počasi sva zaključevala svoj sprehod okoli Koseškega bajerja in vmes srečala še nekaj ribičev, ki so se pripravljali

na nočni krapolov. S hrano so polnili čolne na daljinsko upravljanje, pripravljali naveze ter čakali na večer. Kar nekaj nas je lovilo tisto petkovo popoldne, a midva sva bila edina z opremo za vijačenje. Vseeno pa so nama dali idejo za naslednjič – morda bi lahko bili po rdečeočah in ščukah na vrsti tudi koseški krap.

Ker se je počasi bližal konec Filipovega treninga, sva se tudi midva poslovila od vode in mu šla naproti. A ni trajalo dolgo, da smo prišli nazaj – naslednje jutro smo bili pripravljeni na drugi krog vijačenja. Ponoči se je nad Ljubljano razbesnelo neurje in tudi zjutraj je bilo še precej mokro in se nam ni mudilo ven. Sčasoma smo se le odpravili na pot in prispeli na isto mesto, kjer sva s Timom dan prej pričela z lovom. A tokrat nas je nekdo prehitel – v kotu velikega podesta je lokalni ribič v rokah držal zvito palico in se trudil do obale pripeljati ščuko. Stekli smo mu na pomoč, a je imel vse pod nadzorom. Ven je prišla približno 70 centimetrov dolga riba in ni nam preostalo drugega, kot da obžalujemo, da se nismo od doma odpravili deset minut prej. Le nekaj minut bi pomenilo, da bi bili mi na »placu« prvi in bi verjetno eden od nas treh vlekkel ven ščuko, tako pa smo lahko zgolj fotografirali tuj ulov. Neverjetno kakšno razliko lahko pomeni zgolj pet ali deset minut. Naš novi ribiški tovariš nam je z veseljem pokazal fotografije koseških rib, ki jih je uspel ukaniti. Res veliki krap, smuči in ščuke

Na Koseškem bajerju za vse vrste rib in vse tehnike ribolova velja zgolj ribolov *ujemi in spusti*. Tudi Filipova ščuka je po kratkem fotografiranju odplavala nazaj v globine.

Čeprav prvi in drugi dan nismo imeli sreče (ali pa smo malo zamudili), je v tretje res šlo rado. Glede na fotografije, ki nam jih je pokazal lokalni ribič, vode Koseškega bajerja skrivajo še precej večje ribe.

so bile v njegovi zbirki. Nekaj časa smo lovili skupaj, nato pa odšli vsak v svojo smer (in se znova srečali na drugi strani). Največje presenečenje nas je čakalo v obliki potrtih dreves v okolici jezera – nočno neurje je bilo v Kosezah, kot kaže, še močnejše kot v drugih delih Ljubljane, tudi nekaj napisov in znakov je bilo polomljenih. Kmalu smo se začeli pogovarjati o tem, kako so Goran in ostali kraparji morali ponoči bežati na varno pred silno močjo narave. Za sobotni ribolov lahko rečem, da se je končal, še preden se je sploh začel. Naša jutranja lenoba, zaradi katere smo ostali notri nekaj minut predolgo, nas je morda stala uspeha že takoj na začetku. Kasneje pa ribe niso bile več razpoložene. Kmalu za tem, ko se je na nebu pokazalo sonce, so ven prišli tudi sprehajalci in obala jezera je postala precej bolj živa. Tako da smo v času kosila zaključili drugo poglavje naše koseške zgodbe. A tretji del je bil še pred nami.

Mesec kasneje, konec novembra, smo bili znova v Kosezah. Tam sva tokrat bila Filip in jaz, saj se je Tim odločil, da ostane doma. Zunaj je bilo kljub sončnemu vremenu precej hladno, svoje pa je dodal še ledeni veter. Znova sva začela na istem velikem podestu in znova je bil tam ribič, ki nas je prehitel že zadnjič – le da tokrat ni ujel ribe tik pred najinim nosom. Znova smo po nekaj minutah skupnega ribolova in izmenjavi izkušenj zadnjega meseca odšli vsak v svojo smer. S Filipom sva metala silikonske vabe, dokler se ni na tretjem ali četrtem podestu palica v njegovih rokah precej zvila. »Imam jo,« je rekel. »Nimaš!« sem mu hitro odgovoril – nisem namreč videl, da bi zategnil, tako da sem bil prepričan, da ima na trnku vejo. »Riba je, sigurno!« je bil prepričan.

Hitro sem pograbil sak in se postavil v prežo. Ni trajalo dolgo in v mreži sva imela res lepo ščuko! Končno, bi lahko rekel. Vztrajnost se res izplača! Naredila sva nekaj fotografij, nato pa ribo spustila nazaj. Ujel jo je na Timov najljubši silikon, rumeno-rdeča kombinacija s črnimi črtami. Verjetno ne bo daleč od resnice, če rečem, da je sedaj tudi Filipov najljubši. Ko sem ga kasneje vprašal, kdaj je zategnil, je mirno priznal: »Nisem. Vrgel sem vabo, potem pa dal eno roko v žep, da jo pogrejem (zunaj je bilo res ledeno), nato pa sem dvignil palico in začutil, da je nekaj spodaj.« Sreča spremlja pogumne. Njuna najljubša vaba pa je sedaj že skoraj uničena – rep se le še komaj drži, tako da bomo morali razmisliti o novi živo rumeni silikonski ribici.

Nadaljevala sva pot in na drugem bregu srečala nekaj znanih obrazov – eden izmed njih je bil tudi Goran, ki je s kolegi iz ribiške družine Dolomiti odstranjeval posledice neurja – fantje so žagali podtrta drevesa, odstranjevali veje iz vode (s Filipom nisva mogla verjeti, da je lahko nekdo v takem mrazu do popka v vodi), obenem pa so imeli nedaleč stran nastavljene tudi ribiške palice na piskačih. Uspeli so združiti prijetno s koristnim, midva pa sva znova začela razmišljati, da se bomo morali v Koseze vrniti tudi s kraparsko opremo.

V tretje gre rado, bi lahko rekli. Dobili smo ščuko, ki smo si jo tako želeli, sedaj pa je na vrsti kraparski izlet na Koseški bajer. Z gotovostjo pa lahko trdim, da sedaj ne bo trajalo 30 let, preden se znova vrnem na ribnik, ujet med Šišenskim hribom in Potjo spominov in tovarištva.

Besedilo in fotografije:
Blaž Dominik

Jutro s pasjo družbo na reki Plivi, že kar preveč let nazaj.

NOVOLETNI SKLEPI

Kot vse kaže, letos verjetno prvič ne bom sprejemal novoletnih odločitev samo glede prehranjevanja in pitja kave. Zadevo bom poizkusil razširiti tudi na svojo muharsko sezono, nekaj jih imam tudi za trenutno, za marsikoga od nas tudi precej težavno obdobje, ko nam pomanjkanje muharjenja že rahlo vpliva tudi na razpoloženje. Kdor ne verjame, naj le vpraša svojo boljšo polovico. Kljub temu da gre v nadaljevanju predvsem za moje osebne želje in odločitve, menim, da so vseeno dovolj lokalne in splošne, da lahko marsikdo ob njih dobi idejo, ki jo izpelje na svoj način ter prilagodi svojim željam in potrebam. Slednjih je v muharjenju verjetno vsaj toliko, kot je muharjev in že sama narava našega hobija temelji večinoma na precej subjektivnih temeljih vsakega posameznika. Ker pa si vsi skupaj delimo tudi precej skupnih vodotokov, idej in želja, sem tokrat izbral nekaj načrtov za prihajajoče leto, za katero želim, da bi bilo čim manj stresno in polno pozitivnih spominov.

Lahko pričnem kar v povezavi z zgornjim stavkom. Tudi letos bom verjetno, kot tudi običajno vsa pretekla leta, večino ribiških izhodov opravil sam. V teh primerih imam tudi največ vpliva na ribolovni dan. V družbi je vsekakor lepo, vendar vsi vemo, kako težko je najti in skoordiniirati svoj prosti čas z drugimi. Potrudil se bom, da bodo ti dnevi čim manj stresni, in vestno skrbel, da se imam za vodo vedno lepo. Ne glede na situacijo bom vsakič poizkusil najti nekaj, kar bo vodilo v to smer. Kolikor je le mogoče, se bom že vnaprej izognil morebitnim težavam, za katere vem, da lahko nastanejo na določenih mestih.

Tudi letos si želim obiskati znane in nove, tuje ribolovne destinacije. Običajno sem načrtoval vsaj eno ribiško obarvano potovanje na leto, lahko tudi krajše, na katerega se odpravim enostavno z avtomobilom. Zaradi spleta okoliščin je v zadnjem času odprava malo južneje na Balkan že nekaj let

nerealizirana, zato pa vsake toliko časa pride na vrsto tudi tisto pravo, malo daljše potovanje nekam, kjer še nisem bil. Letošnje prestopno je ravno pravo za kaj takega in ker so se zadeve po kovidni zmešnjavi končno umirile, bom naredil vse, kar lahko, da se ta ideja v tem letu tudi uresniči. Ena od še neuresničenih in lahko izvedljivih želja v bližnji prihodnosti, je na primer odprava v Hercegovino na mehokoustno postrv.

Od zdaj naprej nameravam bolj vestno menjati in obiskovati nove revirje pri nas, raziskati neznane predele, nedostopne doline in kanjone, za katere vem, da so vedno ostali le skrita želja in neznanka. Tudi na najbolj znanih in najbolj obiskanih revirjih je prišel čas za vsaj en podroben pregled terenov, ki jih nisem prehodil že leta. Mali nahrbtnik, nekaj hrane in pijače in enodnevna avantura se lahko prične. Vsaj za nekatere. V resnici pa bo potrebno malo več organizacije, sodelovanje dobrega ribiškega tovariša in verjetno uporaba dveh avto-

Leto 2024 naj bo uspešno tudi v predstavitvi muharjenja in prenašanju znanja na vsaj enega od otrok.

Letos bo tudi leto v znamenju ribolova na jezerih s plovnim obročem.

mobilov, malo zaradi varnosti, malo pa zaradi dejstva, da nismo najstniki in vsako skakanje, plezanje in ostale podobne aktivnosti, ki so v teh predelih običajno nujne, zadnja leta predstavljajo posebni izziv.

V prihajajoči sezoni nameravam uporabljati čim več različnih načinov muharjenja. Nikakor ne smemo samo vztrajati na tistem, ki smo ga najbolj vajeni in mu najbolj zaupamo, ne samo tekom leta, temveč tudi znotraj posameznega ribolovnega dne. Letos si zato želim tudi veliko več uporabljati dvoročni način metanja z daljšimi lažjimi palicami in vrvicami, ki jih sicer redko uporabljam in so po krivici zapostavljene v ribiški omari. Osvežiti vse posebne mete, ki jih pri tem potrebujem, ker so poleg vsega ti meti veliko manj utrudljivi in zelo praktični predvsem v predelih z manj prostora.

Načrtujem obisk vsaj enega od večjih ribiških sejmov v bližini ali v Evropi. Lahko z avtom in družbo, če pa ne bom našel nikogar, pa obisk znancev nekje, kamor nas lahko popeljejo nizkocenovne letalske družbe iz Ljubljane ali sosesčine. Običajno je dovolj podaljšani vikend, kjer marsikdaj nato najdemo za nas precej novega, ker se slovenske reke in pristopi precej razlikujejo od mnogih v Evropi, ki so lahko precej večje, ne tako bistre in z drugimi vrstami (anadromnih) rib. Če obisk sejma lahko skombiniram tudi s kakšnim posebnim ribolovom, ne bo prav nič narobe.

V prihajajoči sezoni nameravam še bolje paziti na to, kako obravnavam ujeta ribo. Vsakič ob posebno lepem ulovu tudi dobro premisliti, ali res potrebujem njeno fotografijo. Veliko

Nabor uporabnih morskih muh, ki letos zopet pridejo na vrsto.

nas ima na posameznih delih revirjev ribe s kakšno posebno lastnostjo, ne samo velikostjo, ki so nam dobro znane in jih iz zabave imenujemo kar po imenih. Da bomo lahko še naprej v bodoče spremljali njihovo življenje in rast, moramo z njimi in vsemi ostalimi ujetimi ribami dovolj skrbno ravnati, da bodo še naprej pomemben in značilni del revirja, zaradi katerega se tako radi tja tudi vračamo. Enako velja tudi za ribe, ki jih nameravamo upleniti. Tudi te si zaslužijo vsaj osnovno spoštovanje in nič ne de, če gre na primer za očitno ribogojniško šarenko, ki pa zaradi tega dejstva ni nič manj vredna od ostalih.

Sklenil sem tudi, da bom v prihodnje porabil vse datume na najljubših revirjih. Če že imamo število možnih izhodov na določeni revir omejeno, se za muharja spodobi, da jih vsaj izkoristi. Zadnjih nekaj let mi to, kljub zavidljivo velikemu številu ribolovnih dni, žal ni uspelo. Verjetno večinoma zaradi vremenskih razmer in vodostajev, vseeno pa bom naredil vse v smeri, da se mi to več ne ponovi. Še posebej velja to za ribolov na jezerih.

Verjetno je dozorel čas za organizacijo tečaja, morda klasičnega vezanja muh ali pa česa podobnega, morda uporabne muharske entomologije, za kar me je že precej ljudi nagovarjalo in sem že pred časom želel izvesti, pa nekako ni bilo prave motivacije in energije. Opažam namreč, da je v muharskih krogih vedno manj osnovnega znanja, kljub temu, da je praktično vse na voljo in trenutno dostopno na spletu.

Leto pred nami je tudi nova priložnost predstaviti muharjenje nekomu, ki nas že nekaj časa nagovarja, pa mu ga do sedaj še nismo uspeli. Predvsem je to lepo, kadar gre za bližnje sorodstvo ali člane družine. V preteklem letu je po dolgem času, zanimivo, kar nekaj mojih znancev opravilo začetne nakupe opreme, kar kaže, da precej resno mislijo. Zato bom tokrat verjetno zadevo združil v nekakšen družabni dogodek in tako podaril začetnikom skupaj dan ali dva, namesto da se posvečam vsakemu posebej.

Na koncu si, kot vedno, želim tudi tokrat do začetka sezone navezati več muh že preko zime, da bo v sezoni manj problemov in več časa za ribolov. Vsem, ki sem jim karkoli obljubil, želim obljubo držati in še pred začetkom sezone pripraviti in po potrebi škatlice poslati na njihov naslov. Enako velja tudi za dogovorjenje menjave. Nikakor si nikoli ne želim biti zadnji od tistih, ki jih potem vsi ostali čakajo. Morda je prihajajoče leto tudi čas za ponovno organizacijo menjave muh (t. i. »flyswap«) tudi z moje strani, če ne v začetku, pa na koncu leta.

Besedilo in fotografije:
Tomaž Modic

Slavko Škrinjar

(1960–2023)

Člani Ribiške družine Zagorje smo meseca novembra z žalostjo v srcu na zadnjo pot pospremili našega ribiča in prijatelja Slavka Škrinjara.

Slavko je v našo ribiško družino Zagorje pristopil pred nekaj leti iz sosednje družine. V matični družini je leta 1983 opravil ribiški izpit, kasneje, leta 2015, pa tudi izpit športni delavec v slovenskem ribištvo. Za aktivnost v ribištvo je leta 2014 prejel odlikovanje tretje stopnje red za ribiške zasluge.

S pristopom v našo družino je prevzel delo v tekmovalni komisiji, kjer je vestno in skrbno skrbel za tekmovanja ter skrbno vodil evidenco. Po svojih močeh in kolikor mu je dopuščal čas, se je vključeval tudi v druge dejavnosti naše družine. Bil je strasten tekmovalec, zato tudi v času zahrbtni bolezni ni izpuščal ribiških tekem. Prav vesel, tekmovalen je bil na teh tekmah in občutek smo imeli, da ga to tudi drži pokonci. Žal pa je bila bolezen premočna in mu je odvzela to veselje.

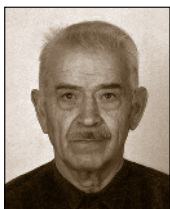
Ob slovesu se ti, Slavko, še enkrat lepo zahvaljujemo za vse, kar si naredil za našo družino in prijatelje.

Med ribiškimi prijatelji boš za vselej ostal v lepem spominu.

RD Zagorje

Anton Govže

(1929–2023)

Ko smo že končali praznovanje za blagoslovljen božič in se pripravljali na praznovanje novega leta 2024, nas je kot strelo z jasnega presenetila žalostna novica, da nas je v 94. letu starosti zapustil naš dolgoletni član Anton Govže.

Anton je bil še zadnji ustanovni član ribiške družine Ribnica daljnega leta 1958. Za svoje aktivno delo je prejel številna ribiška priznanja, in sicer priznanje RZS red za ribiške zasluge z listino III.; II.; in I. stopnje, zatem jubilejno listino RZS kot član RD Ribnica in v letu 2023 še plaketo RZS z listino.

Pri otvoritvi ribnika Prigorica leta 2018 je bil kot častni in najstarejši član RD Ribnica deležen rezanja traku za novo pridobitev, na kar je bil neizmerno ponosen. Bil je redni udeleženec vseh naših občnih zborov, razen zadnjega v marcu 2023, ko je bil prejemnik plakete RZS. To nas je nekoliko zaskrbelo, zato sem ga osebno obiskal na domu in mu listino tudi izročil. Nepozabne so bile njegove besede in razočaranje, kako je na to pozabil oz. pomešal datume med zbori za gasilce in ribiče.

Spoštovani Anton, nazadnje smo se videli na občinskem prazniku Občine Sodražica, v mesecu oktobru lanske leto, kjer si prejel občinsko priznanje. Tedaj je bilo že čutiti tvoje starostno popuščanje, a volja je bila še vedno neizmerna, pogovor pa res iskren ter takšne tudi tvoje zadnje besede: »Zdaj pa moram počasi domov.« Žal je usoda hotela, da si odšel za vedno.

Dragi naš tovariš Anton, hvala ti še enkrat za tvoje tople besede, nasvete, tudi kritike. Pogrešali te bomo med nami, na Zboru članov, na ribniku Smrekovec. Tiho in spokojno si odšel od nas, počivaj v miru, z zadnjo mislijo:

**Srce tvoje več ne bije,
bolečin več ne trpiš,
nam pa žalost srca trga,
solze lijejo nam iz oči,
dom tvoj sedaj je prazen in otožen,
ker te več med nami ni.**

Tvojim bližnjim pa naše iskreno sožalje.

RD Ribnica

Marjan Senica

(1947–2023)

V letu 2023 smo se poslovili od našega častnega člana Marjana Senice. Dolga leta je bil naš nepogrešljivi ribiški tovariš. Srečevali smo ga ob njegovi prelubi Dravi, bodisi z ribiško palico ali pa brez nje, kjer je vselej našel svoj mir in potrebno energijo.

Marjanu je postal ribolov najbolj priljubljen hobi, kar ga je vodilo k temu, da se je leta 1980 pridružil ribiškemu prijateljem, kjer je začel aktivno sodelovati. Nekaj let se je aktivno ukvarjal s tekmovalno dejavnostjo, kasneje pa je prevzemal vse večjo vlogo v društvu prijateljev in sorabičev, ki so mu bili v veliko zadovoljstvo.

Bil je nepogrešljiv in obenem gonilna sila vsakoletnih čistilnih akcij, ki so se odvijale na potokih, kakor tudi na obrežju reke Drave.

V letu 1989 je opravil izpit za ribiškega čuvaja ter tako našel nov izziv. Postopno je prevzel vodenje čuvajske službe v ribiški družini, na kar je bil posebej ponosen, saj jo je uspešno vodil kar polnih 15 let.

Ker pa mu zdravje ni več dopuščalo tako aktivnega delovanja, je z veseljem prevzel mesto praporščaka, ki ga je praktično opravljal do leta 2023.

V svojem dolgoletnem delovanju je prejel številna priznanja, v letu 2021 pa je postal tudi častni član.

Izgubili smo dobrega, poštenega, predvsem pa nepogrešljivega ribiškega tovariša, ki ga bomo tako člani ribiške družine Ruše kakor tudi drugi ribiči izredno pogrešali.

Ohranili ga bomo v lepem in trajnem spominu.

Tvoji ribiški prijatelji

Ivo Avbelj

(1932–2023)

Z globoko žalostjo sporočamo, da nas je zapustil Ivo Avbelj, rojen 13. maja 1932. S svojo strastjo do ribolova in neizmerno predanostjo je v naši ribiški skupnosti pustil neizbrisni pečat.

Ivo Avbelj je svojo uradno ribiško pot začel 1. januarja 1977, ko je uspešno opravil ribiški izpit. Njegova neprecenljiva predanost in trud v svetu ribolova sta bila nagrajena s številnimi priznanji. Dne, 3. junija 1985, ga je Ribiška zveza Slovenije odlikovala s plaketo za ribiške zasluge III. stopnje z listino, nato pa 14. julija 1997 z redom za ribiške zasluge II. stopnje z listino. V izjemnem spoštovanju do njegovih dosežkov ga je Ribiška družina Vevče 29. marca 2003 razglasila za častnega člana. V letih aktivnega dela v ribiški družini je bil blagajnik in član upravnega odbora. Pokojni Ivo Avbelj ni bil le izkušen ribič, temveč tudi marljiv delavec in pravi ribiški tovariš. Njegova prisotnost je bila vedno vir navdiha za vse nas, ki smo imeli privilegij sodelovati z njim. S svojo ljubeznijo do narave in ribolova je zgradil mostove med ljudmi ter pustil nepozabno dediščino, ki bo živela v naših srcih še dolgo.

S svojim odhodom nam je pustil praznino, a hkrati nas navdaja s hvaležnostjo za vsak trenutek, ki smo ga preživeli ob njem. Ivo Avbelj bo ostal v naših mislih kot simbol predanosti, prijateljstva in ljubezni do ribolova.

RD Vevče

Ivan Intihar

(1950–2023)

Zapustil nas je gospod Ivan Intihar, rojen 2. aprila 1950, predan ribič in spoštovan član naše ribiške družine. S svojim neizmernim entuziazmom do ribištva je v naše vrste prinašal radost, prijateljstvo in globoko predanost tej čudoviti dejavnosti.

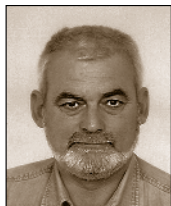
Gospod Intihar je svojo ljubezen do ribolova kronal z uspešnim opravljanjem ribiškega izpita 1. januarja 1983. Njegova brezpogojna predanost ribištvu je bila nagrajena dne 30. junija 2005, ko ga je Ribiška zveza Slovenije odlikovala s plaketo za ribiške zasluge III. stopnje z listino. Bil je aktiven udeleženec ribiških tekmovanj, s posebnim ponosom pa smo ga spremljali v letih od 2019 do 2023, kjer je blestel v kategoriji lova rib s plovcem za invalide in v kategoriji lova rib s plovcem. Poleg tega je bil član nadzornega odbora, hišnik, član odlovne ekipe in zanesljiv šofer.

Ivan Intihar ni bil le delaven in predan ribič, temveč tudi izkušen tekmovalac, ki je s svojim znanjem in požrtvovalnostjo vedno navduševal sočlane in občinstvo. Njegova prisotnost bo pustila nepopisno praznino v naši skupnosti, a hkrati bomo ohranili njegov spomin kot svetel zgled predanosti in ljubezni do ribištva.

RD Vevče

Zlatko Demić

(1961–2023)

V Ribiško družino Vevče se je Zlatko Demić včlanil že leta 1985, izkazal se je kot zavzet član, ki je s svojo prisotnostjo obogatil našo ribiško skupnost. Ribiški izpit je uspešno opravil 1. januarja 1986, od takrat pa je s strastjo in ljubeznijo do ribolova redno obiskoval revirje Ljubljane in ribnik pod Debnim vrhom.

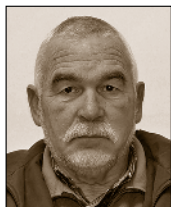
Zlatko ni bil le izkušen ribič, ampak tudi prijeten tovariš, ki je svoje ribiške kolege vedno razveseljeval s svojo pristrčnostjo. Njegova predanost in ljubezen do narave in ribolova sta ga naredili nepogrešljivega člana naše družine. Bil je nepogrešljiv sodelavec ribiškega piknika, kjer je pekel ribe, tudi sicer je bil vsestransko aktiven v naši ribiški družini.

V teh težkih trenutkih izrekamo iskreno sožalje njegovi družini. Zlatka bomo ohranili v lepem spominu kot zvestega člana, ki je pustil neizbrisen pečat v naši ribiški skupnosti.

RD Vevče

Jure Šeme

(1946–2023)

S težkim srcem sporočamo, da nas je zapustil gospod Jure Šeme, rojen 19. junija 1946, dolgoletni član naše ribiške skupnosti in varuh naših voda. V Ribiško družino Vevče se je Jure včlanil že leta 1967, kjer je s svojo strastjo in predanostjo ribištvu postal nepogrešljiv del naše družine.

Jure je svojo ribiško pot začel z opravljenim ribiškim izpitom 1. januarja 1968, kar je bilo začetek bogate zgodovine njegove ljubezni do narave in ribolova. Za svoje dolgoletno delo in predanost mu je bila 30. junija 2005 podeljena plaketa Ribiške zveze Slovenije - red za ribiške zasluge III. stopnje z listino. Še dodatno priznanje je prejel 11. julija 2015, ko mu je Ribiška zveza Slovenije izrekla zahvalo s plaketo oziroma redom za ribiške zasluge II. stopnje z listino.

Že leta 1996 je Jure opravil izpit za ribiškega čuvaja in nato več let to odgovorno funkcijo vestno opravljal. Zavzeto je varoval naše vode, skrbel za trajnost ribolova in s svojim znanjem ter izkušnjami predstavljal neprecenljiv vir v ribiški skupnosti. V funkciji ribiškega čuvaja je deloval še od 2010 do 2017, pustivši neizbrisen pečat na področju varstva in razvoja ribištva.

Jure Šeme ni bil le delaven in zavzet ribiški sodelavec, temveč tudi dober ribič in požrtvovalen čuvaj naših voda. Njegov prispevek k ohranjanju narave in ribolova bo ostal v trajnem spominu, ki nas bo vedno navdajal s ponosom. Ohranili ga bomo v lepem spominu in spoštovali dediščino, ki jo je pustil za seboj.

RD Vevče

Franc Škrubej

(1947–2023)

Franc Škrubej, rojen 28. januarja 1947, je bil izjemna osebnost, ki je pustila neizbrisen pečat v svetu gasilstva in ribolova. Franc ni bil le zapriseženi gasilec, temveč tudi velik ljubitelj ribolova, ki je svojo strast delil s številnimi prijatelji ob bregovih Ljubljane in v ribiškem domu ribičev RD Vevče.

Ribiški izpit je uspešno opravil že leta 1987, od takrat dalje pa je svoj prosti čas rad preživljal ob reki, uživajoč v čarih ribolova. S svojo toplino in vedrino je bil vedno dobrodošel sogovornik, ki je znal kramljati tako po ribiško kot tudi po gasilsko. Franc je bil ponosen zapriseženi gasilec, ki je svoje znanje in veščine nesebično delil s skupnostjo.

Poleg svoje ljubezni do gasilstva je bil Franc tudi strasten ribiški tekmovalac, sodelujoč v kategoriji lova rib s plovcem. S svojim entuziazmom in športnim duhom je bil vzor mnogim, hkrati pa je prispeval k razvoju ribiške skupnosti.

Dragi Franc, tvoj odhod je pustil praznino med nami, vendar bomo ohranili spomine na tvoj nasmeh, toplino in srčnost. Počivaj v miru, dragi prijatelj! Družini pokojnika izrekamo iskreno sožalje.

RD Vevče

Janez Trtnik

(1938–2023)

Janez Trtnik je bil izjemen ribič, rojen 16. junija 1938, ki je s svojo nenadkriljivo predanostjo v ribištvo zaznamoval mnoge generacije v Ribiški družini Vevče. Vanjo se je včlanil že leta 1964, a ni trajalo dolgo, da se je njegova strast do ribolova izrazila tudi s pridobitvijo ribiškega izpita leta 1965.

Za njegovo dolgoletno in predano delo v korist ribištva je bil večkrat odlikovan s strani Ribiške zveze Slovenije. 10. aprila 1975 mu je bila podeljena plaketa reda za ribiške zasluge III. stopnje z listino, 16. junija 1980 plaketa reda za ribiške zasluge II. stopnje z listino, in nazadnje 19. junija 1991 plaketa reda za ribiške zasluge I. stopnje z listino. Že leta 1973 je uspešno opravil izpit za izvajalca elektro ribolova, postal član elektro odlovne ekipe ter to delo opravljal izjemno zavzeto in odgovorno. Za njegovo dolgoletno in izjemno prispevanje k razvoju ribištva je bil leta 2006 imenovan za častnega člana Ribiške družine Vevče, kar je predstavljalo najvišje priznanje, ki ga društvo lahko podeli svojemu članu.

Janez Trtnik ni bil le delaven in zavzet ribiški sodelavec, temveč tudi dober ribič in velik človek, ki je s svojim zgledom navdihoval vse okoli sebe. Njegova prisotnost bo pogrešana, a spomini na njegovo delo in prispevek k ribištvu bodo večni. Ohranili ga bomo v lepem spominu.

RD Vevče

IZ KUHARSKE BELEŽKE GOJKA ŠKORIČA

POGAČICE IZ RIBJEGA MESA IN RIBA S ŠPINAČO V SMETANOVI OMAKI

Za začetek novega leta vam Gojko predstavlja dve jedi: pogačice iz ribjega mesa mešanih rib in file soma s špinačo v smetanovi omaki. Mi smo obe jedi pripravili v prednovoletnem času v prijetnem okolju ribiškega doma Ribiškega društva Rače. Toplo vam priporočam, da jih preizkusite tudi vi.

Pogačice iz ribjega mesa

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 60 dag očiščenega ribjega mesa brez kože (lahko uporabimo meso različnih sladkovodnih rib, očistimo kožo in kosti, da dobimo fileje)
- 4 do 5 jajc
- 1 limono
- 30 dag moke
- 5 dag gorčice
- 1 dl olja za cvrtje
- mešanico zmletih začimb paprike, karija, kurkume in česna v prahu – vse po želji in okusu
- sol, poper

Ribje fileje narežemo na kockice, posolimo in popopravimo, pokapamo z limoninim sokom in damo marinirat za pol ure v hladilnik.

Jajca damo v večjo posodo, dodamo vse začimbe in moko ter dobro zmešamo. Dodamo še malo moke in gorčice ter zmešamo, da dobimo maso, malo bolj gosto kot za palačinke. Potem v maso dodamo še ribje kockice in vse dobro zmešamo. Nato damo maso v hladilnik še za kakšno uro.

V ponev damo olje za cvrtje. Z žlico oblikujemo pogačice iz ribjega mesa in mase. Pečemo na razgretem olju, da pogačice lepo zarumenijo z obeh strani.

Kot prilogo priporočamo kakšno omako z majonezo (tatarsko ali česnovno) ter pire krompir.

Ob jedi priporočamo belo ali rose suho vino.

Pogačice iz ribjega mesa

Riba s špinačo v smetanovi omaki

Riba s špinačo v smetanovi omaki

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 1,1 kg ribjih filejev ali kotletov soma (lahko tudi katere druge ribe)
- 25 dag špinače
- 25 dag čebule
- 10 dag česna
- 50 dag cocktail paradižnika
- peteršilj
- 1 limono
- 10 dag parmezana
- 10 dag moke
- 15 dag masla
- 2 dl oljčnega olja
- 15 dag masla
- 2 dl smetane za kuhanje
- sol, poper

Ribje fileje solimo, popopravimo in pokapamo z limoninim sokom. Pomokamo jih z ene strani. Potem fileje damo v razgreto olje in jih popečemo z obeh strani. Ko so fileji pečeni, jih damo v drugo posodo. Na preostanek olja dodamo še polovico masla, sesekljano čebulo in česen ter vse dušimo. Potem dodamo še na pol prerezan cocktail paradižnik in naprej dušimo. Na koncu dodamo še špinačo in še nekaj minut nadaljujemo z dušenjem. Potem jed posolimo in popopravimo in dodamo preostanek masla in smetano za kuhanje. Kuhamo še 10 minut, potem pa dodamo v omako še pečene ribje fileje in vso jed še na kratko prekuhamo. K jedi priporočamo široke rezance ali njoke.

Ob jedi priporočamo belo suho vino.

Recepta pripravil: Gojko Škorič
Besedilo in fotografiji: Borut Jerše

